

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2023. gada 21. aprīlī
(OR. en)

8484/23

Starpiestāžu lieta:
2023/0113 (COD)

EF 107
ECOFIN 355
CODEC 654

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Eiropas Komisijas ģenerālsekretāre, parakstījusi direktore <i>Martine DEPREZ</i>
Saņemšanas datums:	2023. gada 19. aprīlis
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretāre <i>Thérèse BLANCHET</i>
K-jas dok. Nr.:	COM(2023) 229 final
Temats:	Priekšlikums - EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA, ar ko attiecībā uz minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām dažiem aspektiem groza Direktīvu 2014/59/ES un Regulu (ES) Nr. 806/2014

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2023) 229 *final*.

Pielikumā: COM(2023) 229 *final*

Strasbūrā, 18.4.2023.
COM(2023) 229 final

2023/0113 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

**ar ko attiecībā uz minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām
dažiem aspektiem groza Direktīvu 2014/59/ES un Regulu (ES) Nr. 806/2014**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Ierosinātie grozījumi Direktīvā 2014/59/ES¹ (Banku atveseļošanas un noregulējuma direktīva jeb BAND) un Regulā (ES) Nr. 806/2014² (Vienotā noregulējuma mehānisma regula jeb VNMR) ir daļa no krīzes pārvaldības un noguldījumu apdrošināšanas tiesību aktu kopuma, kas ietver arī papildu grozījumus minētajos aktos un Direktīvā 2014/49/ES³ (Noguldījumu garantiju sistēmu direktīva jeb NGSD).

ES krīžu pārvaldības satvars ir labi izveidots, tomēr neseni banku maksātnespējas gadījumi ir pierādījuši, ka ir vajadzīgi uzlabojumi. Krīzes pārvaldības un noguldījumu apdrošināšanas reformas mērķis ir ņemt vērā krīzes pārvaldības satvara mērķus un nodrošināt konsekventāku pieeju noregulējumam, lai ikviena krīzes situācijā esoša banka varētu iziet no tirgus sakārtotā veidā, vienlaikus saglabājot finanšu stabilitāti, nodokļu maksātāju naudu un nodrošinot noguldītāju uzticību. Jo īpaši ir jāstiprina pašreizējais noregulējuma satvars attiecībā uz nelielām un vidējām bankām attiecībā uz tā izstrādi, īstenošanu un, pats svarīgākais, stimuliem tā piemērošanai, lai to varētu ticami piemērot šādām bankām.

Pēc globālās finanšu un valsts parāda krīzes ES saskaņā ar starptautiskajiem aicinājumiem veikt reformas veica izlēmīgus pasākumus nolūkā izveidot drošāku finanšu nozari ES vienotajam tirgum. Tas ietvēra instrumentu un pilnvaru nodrošināšanu iestādēm, lai sakārtotā veidā risinātu jebkuras bankas maksātnespēju, vienlaikus saglabājot finanšu stabilitāti, publiskās finanses un noguldītāju aizsardzību.

Savienības satvars tika reformēts, lielā mērā pamatojoties uz globāliem standartiem, par kuriem panākta vienošanās ar ES starptautiskajiem partneriem. To veido četri galvenie ES tiesību akti, kas pieņemti 2013. un 2014. gadā un darbojas kopā ar attiecīgajiem valstu tiesību aktiem: regula un direktīva par prudenciālajām prasībām attiecībā uz iestādēm un to uzraudzību (Kapitāla prasību regula (KPR)⁴ un Kapitāla prasību direktīva (KPD)⁵), BAND un VNMR.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.).

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/49/ES (2014. gada 16. aprīlis) par noguldījumu garantiju sistēmām (OV L 173, 12.6.2014., 149. lpp.).

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

Ar 2019. gada banku tiesību aktu kopumu tika pārskatīti minētie tiesību akti, ietverot pasākumus, ar kuriem tiek pildītas ES saistības, ko tā uzņēmusies starptautiskos forumos⁶, proti, veikt turpmākus pasākumus banku savienības izveides pabeigšanai, nodrošinot ticamus riska mazināšanas pasākumus nolūkā mazināt draudus finanšu stabilitātei. Galvenokārt pārskatīšana attiecās uz i) Finanšu stabilitātes padomes 2015. gada 9. novembrī publicēto starptautisko “Kopējās zaudējumu absorbcijas spējas (*TLAC*) standartu” (“*TLAC* standarts”)⁷ ieviešanu ES attiecībā uz globālām sistēmiski nozīmīgām bankām, ko ES tiesību aktos sauc par globālām sistēmiski nozīmīgām iestādēm; un ii) BAND un VNMR paredzētās minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām (*MREL*) grozījumu.

Šo reformu mērķis bija nodrošināt, ka banku zaudējumu absorbcija un rekapitalizācija notiek, izmantojot privātus līdzekļus, kad minētās bankas kļūst finansiāli dzīvotnespējīgas un tām tiek piemērots noregulējums. Pārskatīšanā arī tika precizēta *MREL* piemērošana meitasuzņēmumu līmenī banku grupās, ieviešot jēdzienu “iekšējā *MREL*” atbilstoši līdzīgam jēdzienam, kas iekļauts *TLAC* standartā. Šo prasību mērķis ir nodrošināt, ka starp grupas vienībām ir ieviesti iekšējie mehānismi, lai pārvestu zaudējumus no grupas vienībām uz noregulējuma vienību, t. i., parasti uz mātesuzņēmumu, neveicot grupas vienību oficiālu noregulējumu, kam varētu būt traucējoša ietekme uz tirgu. Lai ieviestu šo mehānismu, grupas vienībām, pamatojoties uz noregulējuma iestāžu lēmumu, ir jāemītē atbilstīgās saistības, uz kurām noregulējuma vienībai būtu tieši vai netieši jāparakstās.

Savienības *MREL* satvars tika papildus grozīts ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2022/2036⁸, ar kuru tika noteiktas metodes attiecībā uz netiešu parakstīšanos uz instrumentiem, kas ir atbilstīgi, lai izpildītu iekšējo *MREL*. Pamatojoties uz EBI tehnisko novērtējumu saskaņā ar BAND 45.f panta 6. punktā noteiktajām pilnvarām, ar minēto regulu tika ieviests atskaitījumu mehānisms attiecībā uz netiešu parakstīšanos uz iekšējo *MREL*, kurā izmanto starpniekvienības īpašumtiesību ķēdē (t. i., starp galīgo meitasuzņēmumu un noregulējuma vienību), lai nodrošinātu iekšējo zaudējumu pārvedumu efektīvu piemērošanu *MREL* satvarā. Saskaņā ar šo mehānismu, ko dēvē par pilnas līdzdalības atskaitījumu pieeju, starpniekvienībām no savas iekšējās *MREL* spējas ir jāatskaita līdzdalība tādos instrumentos, kas ir atbilstīgi iekšējai *MREL* un ko emitējušas citas vienības, kuras ietilpst tajā pašā noregulējuma grupā. Minētajā tiesību aktā arī precizēts, ka starpniekvienības, kas konsolidēti atbilst iekšējai *MREL*, ir atbrīvotas no pienākuma atskaitīt savu līdzdalību konsolidācijā iekļauto vienību emitētajos instrumentos. Šai pieejai tika dota priekšroka salīdzinājumā ar atskaitījumu pieeju, kura balstīta uz prasībām un saskaņā ar kuru starpniekvienībām pieprasīto atskaitījumu summa tiktu ierobežota ar maksimālo robežvērtību, kas atbilst tai pašai noregulējuma grupai piederošas emitējošās vienības iekšējās *MREL* līmenim.

Ar Regulu (ES) 2022/2036 arī pilnvaroja Komisiju pārskatīt atskaitījumu pieejas īstenošanu attiecībā uz netiešu parakstīšanos uz resursiem, kas ir atbilstīgi iekšējai *MREL*, dažādos banku grupas struktūru veidos, novērtēt visas iespējamās neparedzētās jaunā atskaitījumu mehānisma sekas un nodrošināt samērīgu attieksmi un vienlīdzīgus konkurences apstākļus, jo

⁶ Finanšu stabilitātes padome (2014. gada atjauninātā versija), [Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions](#).

⁷ Finanšu stabilitātes padome (2015. gads), [Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks \(G-SIBs\) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity \(TLAC\) Term Sheet](#).

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2022/2036 (2022. gada 19. oktobris), ar ko groza Regulu (ES) Nr. 575/2013 un Direktīvu 2014/59/ES attiecībā uz prudenciālo režīmu globālām sistēmiski nozīmīgām iestādēm ar noregulējuma stratēģiju ar vairākām noregulējuma iestādēm un metodēm attiecībā uz netiešu parakstīšanos uz instrumentiem, kas ir atbilstīgi, lai izpildītu minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām (OV L 275, 25.10.2022., 1.–10. lpp.).

īpaši attiecībā uz īpašumtiesību ķēdēm, kas ietver darbības sabiedrību starp mātesuzņēmumu un tās meitasuzņēmumiem ("pārvaldītājsabiedrības struktūras" pretstatā "darbības sabiedrības struktūrām", kurās mātesuzņēmums nav pārvaldītājsabiedrība). Komisijai tika prasīts novērtēt: i) iespēju papildu situācijās atļaut atbilstību iekšējai *MREL* konsolidētā veidā; ii) regulējumu attiecībā uz vienībām, kuru noregulējuma plānā paredzēts, ka tās jālikvidē saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru ("likvidācijas vienības"); un iii) to, cik lietderīgi ir atskaitījumiem noteikt ierobežojumu atbilstoši summai, kas ir līdzvērtīga emitējošās vienības iekšējai *MREL*.

Pamatojoties uz analīzi par atskaitījumu mehānismu, kurš ieviests ar minēto regulu, un kvantitatīvu ietekmes novērtējumu, kurā izmantoti Vienotā noregulējuma valdes (VNV) sniegtie dati, Komisija konstatēja, ka mērķtiecīgi BAND un VNMR grozījumi attiecībā uz iekšējo *MREL* prasību tvērumu un likvidācijas vienībām piemērojamo režīmu ir nepieciešami un piemēroti.

Ierosinātie grozījumi veicinās banku noregulējamību, uzlabojot atskaitījumu mehānisma darbību un proporcionalitāti, un nodrošinās, ka tādējādi netiek radītas problēmas attiecībā uz vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem starp dažādām banku grupu struktūrām.

Ņemot vērā to, ka attiecīgie noteikumi jau ir spēkā un 2024. gada 1. janvārī kļūs piemērojami Savienībā, ierosinātie grozījumi ir jāveic laikus. Nepieciešamību pēc ātras pieņemšanas vēl vairāk pastiprina tas, ka banku grupām ir vajadzīga skaidrība par atskaitījumu mehānismu, lai izņemtu, kā vislabāk nodrošināt savu iekšējo *MREL* spēju, ņemot vērā vispārējo *MREL* atbilstības termiņu, kas arī noteikts 2024. gada 1. janvārī.

- **Saskanība ar pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Priekšlikumā ir ierosināti spēkā esošo tiesību aktu grozījumi, rīkojoties saskaņā ar Komisijas pilnvarām novērtēt Regulā (ES) 2022/2036 noteiktā atskaitījumu mehānisma darbību, un tas pilnībā atbilst spēkā esošajiem noteikumiem banku krīzes pārvaldības jomā.

Mērķtiecīgās VNMR pārskatīšanas mērķis ir uzlabot atskaitījumu mehānisma darbību un proporcionalitāti un nodrošināt, ka tādējādi netiek radītas problēmas attiecībā uz vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem starp dažādām banku grupu struktūrām.

- **Saskanība ar citām ES politikas jomām**

Priekšlikuma pamatā ir reformas, kas veiktas pēc finanšu krīzes un kas radīja pamatu banku savienības izveidei un vienotam noteikumu kopumam visām ES bankām.

Priekšlikums palīdz stiprināt ES finanšu tiesību aktus, kas pēdējās desmitgades laikā pieņemti, lai palielinātu finanšu sektora noturību un nodrošinātu banku maksātnespēju sakārtotu pārvaldību. Mērķis ir padarīt banku sistēmu stabilāku un galu galā veicināt saimnieciskās darbības ilgtspējīgu finansēšanu Savienībā. Tas pilnībā atbilst ES pamatmērķiem – veicināt finanšu stabilitāti, samazināt nodokļu maksātāju naudas izmantošanu banku noregulējumā un saglabāt noguldītāju uzticību. Šie mērķi veicina augstu konkurētspējas un patērētāju aizsardzības līmeni.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Priekšlikuma juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 114. pants, t. i., tāds pats juridiskais pamats kā aktiem, kurus ar to groza.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Priekšlikuma mērķis ir papildināt un grozīt jau spēkā esošos ES tiesību aktus (BAND un VNMR), ko tāpēc vislabāk var sasniegt ES līmenī, nevis ar dažādām valstu iniciatīvām. Dalībvalstu spēja pieņemt valsts pasākumus ir ierobežota, ņemot vērā to, ka BAND un VNMR jau reglamentē šos jautājumus, un izmaiņas valsts līmenī būtu pretrunā pašlaik spēkā esošajiem Savienības tiesību aktiem.

Ierosinātie grozījumi atbilst Regulā (ES) 2022/2036 noteiktajām pilnvarām, saskaņā ar kurām Komisijai ir jāpārskata satvara piemērošana. Šīs izmaiņas vēl vairāk veicinātu prudenciālo prasību vienotu piemērošanu, neregulējuma iestāžu prakses konvergenci un vienlīdzīgus konkurences apstākļus visā banku pakalpojumu vienotajā tirgū. Dalībvalstis vienas pašas nespēj pietiekamā mērā sasniegt šos mērķus. Ja Savienība pārtrauktu regulēt šos aspektus, banku pakalpojumu iekšējais tirgus tiktu pakļauts dažādiem noteikumu kopumiem, kas novestu pie sadrumstalotības un apdraudētu nesen izveidoto vienoto noteikumu kopumu šajā jomā.

- **Proporcionalitāte**

ES rīcība ir nepieciešama, lai sasniegtu mērķi uzlabot spēkā esošo ES noteikumu piemērošanu attiecībā uz banku grupu neregulējamības nodrošināšanu un tādu problēmu risināšanu, kas attiecas uz vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem. Ierosinātie grozījumi attiecas tikai uz tādiem atsevišķiem noteikumiem iestāžu ES prudenciālajā regulējumā, kas vērsti tikai uz pasākumiem, kuru mērķis ir nodrošināt netraucētu zaudējumu un kapitāla pārvešanu neregulējuma grupās neregulējuma brīdī, izmantojot atbilstīgus noteikumus par iekšējai *MREL* atbilstīgiem instrumentiem sarežģītos gadījumos, piemēram, netiešās parakstīšanas ķēdēs. Turklāt ierosinātie grozījumi attiecas tikai uz tiem jautājumiem, kurus nevar risināt spēkā esošajos noteikumos paredzētās rīcības brīvības robežās.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Pasākumi tiktu ieviesti, ar direktīvu grozot BAND un VNMR. Ierosinātie pasākumi attiecas uz minētajos instrumentos jau esošiem noteikumiem, kas saistīti ar iestāžu un vienību zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju, vai tos pilnveido.

Konkrēts priekšlikums par mērķtiecīgiem *MREL* satvara grozījumiem ir pamatots, ņemot vērā to, cik steidzami ir nepieciešami saskaņoti ES noteikumi, pirms 2024. gada 1. janvārī sāk piemērot KPR īpašo regulējumu attiecībā uz netiešu parakstīšanos uz iekšējai *MREL* atbilstīgajiem resursiem.

Ņemot vērā ierosināto grozījumu ierobežoto apjomu, abu tiesību aktu grozījumi ir iekļauti vienā priekšlikumā, lai nodrošinātu konsekventu diskusiju kopējās likumdošanas procesā un BAND un VNMR galīgo grozījumu pilnīgu saskaņošanu.

3. **EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI**

- **Ex post izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaudes**

Šī iniciatīva ir rīcība saskaņā ar Komisijas pilnvarām, kas ieviestas ar Regulu (ES) 2022/2036, lai pārskatītu un novērtētu atskaitījumu mehānisma darbību un attiecīgā gadījumā pieņemtu tiesību akta priekšlikumu nolūkā novērst jebkurus konstatētos trūkumus⁹.

Pārskatīšanas pamatā ir analīze, kas ietver kvantitatīvu ietekmes novērtējumu, kurā galvenā uzmanība pievērsta vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem starp dažāda veida banku grupu struktūrām. Tajā tika izvērtēta spēkā esošo noteikumu ietekme un analizēti iespējamie grozījumi saistībā ar: i) iespēju ļaut vienībām, kas pašas nav noregulējuma vienības, konsolidēti izpildīt minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām; ii) tām vienībām piemēroto režīmu, kuru noregulējuma plānā ir paredzēts, ka tās likvidēs saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, atbilstoši noteikumiem par minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām; un iii) to, cik lietderīgi ir ierobežot atskaitījuma summu, kas vajadzīga saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Ar Komisijas ekspertu grupas banku, maksājumu un apdrošināšanas jautājumos starpniecību Komisijas darbinieki apspriedās ar dalībvalstīm par analīzes rezultātiem, atskaitījumu mehānisma kvantitatīvo ietekmes novērtējumu un ierosinātajiem grozījumiem.

Minēto apspriežu rezultāti tika izmantoti šā priekšlikuma sagatavošanā. Tie sniedza skaidrus pierādījumus tam, ka pašreizējie noteikumi ir jāatjaunina un jāpapildina, lai vislabāk sasniegtu satvara mērķus, vienlaikus nodrošinot proporcionalitāti un vienlīdzīgus konkurences apstākļus.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Komisija saņēma VNV atbalstu, gūstot datus, kas, izmantojot brīvprātīgu procedūru, uz *ad hoc* pamata tika vākti tieši no banku grupām, uz kurām attiecas spēkā esošie noteikumi. Šie dati tika nodoti Komisijai apkopotā un anonimizētā veidā. Izlasi veidoja desmit starpniekvienības, kuras atrodas sešās dalībvalstīs un uz kurām saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem attiecas atskaitījumu mehānisms. Izlase bija vienmērīgi sadalīta starp vienībām, kas ietilpst pārvaldītājsabiedrības struktūrā un darbības sabiedrības struktūrā, un lielākajā daļā gadījumu tā bija balstīta uz datiem, kādi tie bija 2021. gada 31. decembrī.

Dalībvalsts	Pārvaldītājsabiedrības struktūrā ietilpstošu starpniekvienību skaits	Darbības sabiedrības struktūrā ietilpstošu starpniekvienību skaits
Austrija		1
Beļģija	1	1
Horvātija	1	
Francija		3
Īrija	2	
Nīderlande	1	
Kopā	5	5

Avots: Komisijas darbinieki, pamatojoties uz VNV sniegtajiem datiem, situācija 2021. gada 31. decembrī.

⁹ Šajā paskaidrojuma raksta nodaļā ir izpildīts Komisijas pienākums ziņot Padomei un Eiropas Parlamentam par tās pārskatīšanas rezultātiem, kas veikta saskaņā ar pārskatīšanas klauzulu, kura BAND 129. pantā ieviesta ar Regulu (ES) 2022/2036.

Šie kvantitatīvie pierādījumi tika izmantoti, lai novērtētu, kā atskaitījumu sistēma darbojas saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem, noteiktu iespējamus trūkumus un problēmas attiecībā uz vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem saistībā ar tās īstenošanu un pārbaudītu iespējamus grozījumus to novēršanai.

- **Ietekmes novērtējums**

Priekšlikums ir analizēts, tostarp veikts kvantitatīvs ietekmes novērtējums, kurā ņemtas vērā gan no ieinteresētajām personām saņemtās atsauksmes, gan nepieciešamība ņemt vērā dažādus apsvērumus, kas norādīti pilnvarojumā, kurš Komisijai piešķirts saskaņā ar Regulu (ES) 2022/2036.

Iekšējās MREL atskaitījumu mehānisma novērtējums

Komisija ir novērtējusi, vai saskaņā ar pašreizējo atskaitījumu mehānismu potenciāli pastāv problēmas attiecībā uz vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem starp dažādām banku grupu struktūrām.

Saskaņā ar minēto analīzi starpniekvienību riska darījumi, kuriem tiktu piemērots atskaitījums saskaņā ar pilnas līdzdalības atskaitījumu pieeju, kopumā atbilst 24,1 % no starpniekvienību kopējās riska darījumu vērtības (*TREA*) un 4,3 % no starpniekvienību kopējās riska darījumu vērtības mēra (*TEM*). Tomēr ir tendence, ka starpniekvienības, kas ietilpst pārvaldītājsabiedrības struktūrā, tiek skartas vairāk nekā starpniekvienības, kas ietilpst darbības sabiedrības struktūrā: atskaitījumi būtu attiecīgi līdz 28,1 % un 14,3 % no starpniekvienību *TREA* un attiecīgi līdz 5 % un 2,7 % no starpniekvienību *TEM*. Šīs atšķirības var izskaidrot ar to, ka pārvaldītājsabiedrības struktūru gadījumā starpniekvienību līmenī ir augstākas grupas iekšējo riska darījumu summas, kā rezultātā ir lielākas relatīvās atskaitījumu summas (1. tabula). To apstiprina arī vidējās vērtības banku līmenī. Lai gan atskaitījumi veido vidēji 12,3 % no visu starpniekvienību *TREA* saskaņā ar pilnas līdzdalības pieeju, šis līmenis sasniedz 14,7 % no *TREA* starpniekvienībām, kas ietilpst pārvaldītājsabiedrības struktūrā, salīdzinājumā ar 7,5 % no *TREA* tām, kas ietilpst darbības sabiedrības struktūrā (2. tabula).

Tomēr šī strukturālā atšķirība netiek atspoguļota, ja ņem vērā starpniekvienību maksātspējas situāciju, jo gan starpniekvienības, kas ietilpst pārvaldītājsabiedrības struktūrā, gan starpniekvienības, kas ietilpst darbības sabiedrības struktūrā, saskaras ar būtisku *MREL* pārpalikuma samazinājumu pēc atskaitījumu mehānisma ieviešanas. Proti, vienai starpniekvienībai, kas ietilpst pārvaldītājsabiedrības struktūrā, iztrūkums ir 2,6 % no *TREA* attiecībā pret tās *MREL* un apvienoto rezervju prasību (*CBR*) saskaņā ar pilnas līdzdalības atskaitījumu pieeju, un četrām citām starpniekvienībām saglabājas vidējais *MREL* pārpalikums 5,2 % no *TREA*, savukārt tām visām bija pārpalikums (vidēji 6,4 % no *TREA*) bez atskaitījumiem. Starpniekvienībām, kas ietilpst darbības sabiedrības struktūrā, vidējais *MREL* pārpalikums attiecībā pret *MREL* un *CBR* samazinās no 5,3 % līdz 1,7 % no *TREA*, savukārt divām vienībām, kurām jau bija iztrūkums bez atskaitījumiem, vidējais iztrūkums palielinājās no 2,4 % līdz 6,1 % no *TREA* (3. tabula).

Atskaitījumu pieejas izvēle (t. i., pieeja, kas balstīta uz pārvaldītājsabiedrības struktūrām, nevis pieeja, kas balstīta uz prasībām) maina ietekmes apmēru, bet ne relatīvi lielāko atskaitījumu summu abos struktūru veidos.

Tomēr šo izmaiņu ietekme uz starpniekvienībām, kas ietilpst pārvaldītājsabiedrības struktūrā, būs atšķirīga, jo jebkurš iztrūkums tieši ietekmē mātesuzņēmuma noregulējuma vienības *MREL* spēju (izmantojot papildu subordinētās emisijas tirgū). Faktiski pārvaldītājsabiedrības struktūras šīs emisijas var finansēt tikai ar strukturāli subordinētu parādu, ņemot vērā, ka parasti tām var nebūt citu finansējuma avotu. Šo īpašo iezīmi pastiprina fakts, ka pārvaldītājsabiedrības struktūrā ietilpstoša darbības sabiedrība banka parasti centralizē riska

darījumus ar pārējo grupas daļu. Turpretī darbības sabiedrības struktūrās noregulējuma vienība var pārdalīt citus finansējuma avotus, lai finansētu savu starpniekvienību iekšējo *MREL*.

Šajā kontekstā Komisija uzskatīja, ka starpniekvienības, kas ietilpst pārvaldītājsabiedrības struktūrā, varētu tikt ietekmētas citādā mērā nekā citas struktūras, ņemot vērā grupas iekšējo riska darījumu īpatsvaru (kas katrā bankā var atšķirties) un iztrūkuma sekas starpniekvienības līmenī. Šis apsvērums varētu pamatot vajadzību izpētīt iespējamus veidus, kā pašreizējo regulējumu padarīt samērīgāku.

Ir novērtēti trīs iespējamie politikas risinājumi.

i) *Atļaut starpniekvienībām konsolidēti izpildīt MREL*

Pašreizējie noteikumi neprasa veikt atskaitījumu starpniekvienības līmenī, ja tā jau konsolidēti atbilst iekšējai *MREL* attiecībā uz tās līdzdalību instrumentos, ko emitējušas konsolidācijas tvērumā ietilpstošas vienības. To pamato fakts, ka konsolidācija paaugstina prasības līmeni, lai aptvertu visu konsolidācijas tvērumā ietilpstošo vienību riska darījumus (ārpus apakšgrupas). Tādējādi starpniekvienībām ir jābūt pietiekamai iekšējai *MREL* spējai, lai nodrošinātu, ka to zaudējumus, kā arī konsolidēto vienību zaudējumus var efektīvi pārnest augšupēji uz noregulējuma vienību.

BAND paredz tikai divus konkrētus gadījumus, kad iekšējo *MREL* var konsolidēti izpildīt vienība, kas nav noregulējuma vienība: pastāvot iekšējās *MREL* atbrīvojumiem (BRRD 45.f.panta 4. punkts) un attiecībā uz trešo valstu grupu mātesuzņēmumiem Savienībā (45.f.panta 1. punkta otrā daļa).

Tomēr konsolidēta prasība var izrādīties noderīga, lai aptvertu konkrētu banku struktūru specifiku, piemēram, ja starpniekvienība dabiski centralizē grupas iekšējos riska darījumus un pārvaldītājsabiedrību struktūru gadījumā pārvieto iekšējos *MREL* resursus, ko noregulējuma vienība ir iepriekš izvietojusi. Individuāla iekšējās *MREL* noteikšana konkrētām starpniekvienībām, piemēram, tām, kas ietilpst pārvaldītājsabiedrības struktūrā, vai noteiktām darbības sabiedrības struktūrām, pēdējā gadījumā, ja prudenciālās prasības nosaka konsolidēti, var mākslīgi radīt atšķirības starp attiecīgi noregulējuma vienības un starpniekvienības prasībām, ja uz pēdējo minēto attiecas atskaitījumi. Šajā kontekstā iekšējās *MREL* noteikšana konsolidēti starpniekvienības līmenī atceltu starpniekvienības pienākumu atskaitīt riska darījumus, kas saistīti ar vienībām, kuras ietilpst tās apakšgrupā, jo konsolidācijai būtu līdzīga ietekme kā atskaitījumiem.

Pamatojoties uz analizētajiem datiem, konsolidācija ievērojami palielina starpniekvienību riska darījumu vērtības, uz kuru pamata aprēķina iekšējo *MREL* (+23 % no *TREA* un +52 % no *TEM* apkopotā izteiksmē, 1. tabula).

Ietekme uz *MREL* un maksātpēju nav skaidri noteikta visos gadījumos, un šķietami to ietekmē konkrēti ar bankām saistīti apsvērumi, kas var padarīt konsolidāciju vairāk vai mazāk izdevīgu netiešās parakstīšanas ķēdes gadījumā. Faktiski salīdzinājumā ar *status quo* (bez atskaitījumiem) to starpniekvienību, kas ietilpst pārvaldītājsabiedrības struktūrā, pārpalikumi no *MREL* samazinās par 25–40 % konsolidācijas dēļ (no 9,4 % līdz 7,3 % no *TREA*), savukārt starpniekvienību, kas ietilpst darbības sabiedrības struktūrā, pārpalikums šķietami samazinās daudz vairāk (no 7,5 % līdz 2,7 % no *TREA*).

Attiecībā uz pārvaldītājsabiedrības struktūrām konsolidācijas piemērošanai vidēji ir mazāka ietekme uz *MREL* pārpalikumiem nekā atskaitījumiem saskaņā ar pilnas līdzdalības atskaitījumu pieeju, bet tai joprojām ir vairāk negatīva ietekme nekā atskaitījumiem saskaņā ar pieeju, kas balstīta uz prasībām.

Dati arī liecina, ka, apsverot starpību starp pilnas līdzdalības atskaitījumu pieeju un konsolidāciju, vienai starpniekvienībai, kas ietilpst pārvaldītājsabiedrības struktūrā, ir iztrūkums attiecībā pret tās *MREL* un apvienoto rezervju prasību (*CBR*), bet šis iztrūkums izzūd līdz ar konsolidāciju. Turklāt tādu starpniekvienību iztrūkums pret *MREL*, kas ietilpst darbības sabiedrības struktūrā un kam jau ir iztrūkums, atkarībā no konkrētā gadījuma palielinās vai samazinās (3. tabula).

Kopumā konsolidācija varētu nākt par labu starpniekvienībām, kas ietilpst pārvaldītājsabiedrības struktūrā. To, ka nav skaidras ietekmes uz darbības sabiedrības struktūrām, neraugoties uz vispārēju pārpalikumu samazinājumu bez konsekvantas ietekmes uz bankām, kurām jau ir iztrūkums, var izskaidrot ar šo grupu organizāciju, kur konsolidācija starpniekvienības līmenī var nebūt piemērota visos gadījumos. Tādējādi, ja to piemēro vienādi, konsolidācijai var būt būtiskāka negatīva ietekme uz bankām, kas ietilpst darbības sabiedrības struktūrā, nekā atskaitījumiem saskaņā ar pilnas līdzdalības atskaitījumu pieeju. Tomēr konsolidācija var būt veids, kā risināt pārvaldītājsabiedrības struktūru un darbības sabiedrības struktūru situāciju, kurā prudenciālās prasības jau ir noteiktas konsolidēti starpniekvienības līmenī.

ii) *Izslēgt likvidācijas vienības no atskaitījumu mehānisma tvēruma*

Saskaņā ar pašreizējo regulējumu likvidācijas vienībām piemēro prasību par iekšējo *MREL*, un līdz ar to uz tām attiecas arī atskaitījumu mehānisms, ja tās ir daļa no netiešas parakstīšanas ķēdes. Tas var būt pārāk piesardzīgi, jo netiek sagaidīts (ar nosacījumu, ka stratēģija ir precīzi izvēlēta), ka maksātnespējas gadījumā likvidācijas vienības instrumenti tiktu norakstīti vai konvertēti, un zaudējumus nepārved augšupēji uz neregulējuma vienību, izmantojot starpniekvienību. Turklāt ietekme, ko rada likvidācijas vienību iekļaušana netiešas parakstīšanas ķēdes atskaitījumos, var būt būtiska attiecībā uz starpniekvienībām grupās ar daudziem meitasuzņēmumiem, kuriem paredzēta likvidācija, jo īpaši ņemot vērā līdzdalības atskaitījumu pieeju, kas paredz, ka ir jāatskaita viss galīgā meitasuzņēmuma pašu kapitāls un atbilstīgās saistības, ko tur starpniekvienība.

Likvidācijas vienību izslēgšana no atskaitījumu tvēruma saskaņā ar netiešas parakstīšanas ķēdes pieeju būtu samērīgāka, ņemot vērā to, ka maksātnespējas gadījumā nav nepieciešams lejupēji novirzīt resursus, lai vienību rekapitalizētu. Rezultātā starpniekvienību riska darījumi ar likvidācijas vienībām nebūtu jāatskaita, bet gan tiem būtu jānosaka riska pakāpe saskaņā ar piemērojamajiem noteikumiem, pieprasot starpniekvienībai turēt pašu kapitālu un atbilstīgās saistības, lai segtu iespējamus zaudējumus no minētajiem riska darījumiem, bet mazākā mērā salīdzinājumā ar pilnu atskaitījumu. Gadījumos, kad riska darījumi ar likvidācijas vienībām būtu nozīmīgi, tas var ietekmēt starpniekvienību spēju pārvest visus zaudējumus augšupēji līdz neregulējuma vienībai. Tomēr pieejamie dati liecina, ka riska darījumu īpatsvars likvidācijas vienībās ir ļoti zems, jo īpaši darbības sabiedrības struktūrās¹⁰ (0,3 % no *TREA* kopumā, 1. tabula, un 0,6 % no *TREA* vidēji, 2. tabula), tādējādi samazinot identificētos riskus.

Kopumā dati liecina, ka starpniekvienību riska darījumi ar likvidācijas vienībām kopā veido 2 % no starpniekvienību *TREA* un 0,3 % no to *TEM*. Tomēr, apsverot grupas struktūras veidu, šīs proporcijas atšķiras: līdz 2,6 % no *TREA* un 0,3 % no *TEM* pārvaldītājsabiedrības struktūrām salīdzinājumā ar 0,3 % no *TREA* un 0,1 % no *TEM* darbības sabiedrības struktūrām (1. tabula).

¹⁰ Dati liecina, ka pārvaldītājsabiedrības struktūrām šī proporcija ir nedaudz lielāka, bet konsolidācijas piemērošana atsvērtu vajadzību pēc atskaitījumiem un šo korekciju saistībā ar likvidācijas vienībām padarītu nebūtisku.

Riska darījumu summa (*TREA/TEM*) saskaņā ar atskaitījumu pieeju, kura balstīta uz līdzdalībām bez likvidācijas vienībām, ir dabiski lielāka nekā saskaņā ar pieeju, kura balstīta uz līdzdalībām un kura ietver tādu riska darījumu atskaitījumus, kas veikti ar likvidācijas vienībām, bet tā joprojām ir zemāka par līmeni, ko sasniegtu, ja atskaitījumiem tiktu noteikta maksimālā robežvērtība saskaņā ar atskaitījumu pieeju, kas balstīta uz prasībām.

Faktiski ar likvidācijas vienībām veikto riska darījumu izslēgšanai no atskaitījumiem ir pozitīva ietekme uz starpniekvienību veikto atskaitījumu kopējo summu visos gadījumos, bet šī ietekme nesasniedz tādu pašu līmeni kā atskaitījumi saskaņā ar pieeju, kas balstīta uz prasībām. Attiecībā uz pārvaldītājsabiedrības struktūrām atskaitījumi saskaņā ar pilnas līdzdalības pieeju veidotu 14,7 % no *TREA*, kas tiktu samazināta līdz 13,2 % no *TREA*, ja tiktu izslēgti riska darījumi ar likvidācijas vienībām, bet joprojām pārsniegtu 11,1 % no *TREA*, kuru sasniedz attiecībā uz atskaitījumiem saskaņā ar pieeju, kas balstīta uz prasībām. Attiecībā uz darbības sabiedrības struktūrām sarindojums un proporcijas ir līdzīgas (attiecīgi 7,5 %, 6,9 % un 6 %). Kopumā, izslēdzot riska darījumus ar likvidācijas vienībām, tiek sasniegta nedaudz mazāk nekā puse no starpības starp abām pieejām.

Tomēr, ja izslēdz riska darījumus ar likvidācijas vienībām, tam būtu atšķirīga ietekme uz to instrumentu veidiem, kurus ietekmē atskaitījumi, un uz *MREL* un kapitāla pozīcijām pēc atskaitījumiem.

To starpniekvienību skaits, kas ietilpst pārvaldītājsabiedrības struktūrās, uz kurām attiecas atskaitījums, kas ietekmē posteņus, kuri nav atbilstīgās saistības (otrā līmeņa kapitāls, pirmā līmeņa papildu kapitāls, pirmā līmeņa pamata kapitāls), samazinās, ja izslēdz likvidācijas vienības, savukārt ietekme šķiet mazāk būtiska attiecībā uz darbības sabiedrību struktūrām, jo visas starpniekvienības, kas pašlaik atskaita no pašu kapitāla kategorijas, turpinātu atskaitīt (salīdzināmi līdzīgās summās) no tām pašām kategorijām. Tas skaidrojams arī ar to, ka šāda veida starpniekvienībām ar likvidācijas vienībām veikto riska darījumu īpatsvars ir ierobežots (2. tabula).

Apsverot ietekmi uz *MREL* un kapitāla rādītājiem, ar likvidācijas vienībām veikto riska darījumu izslēgšana vairākām starpniekvienībām, kurām bija iztrūkums attiecībā uz dažādām prasībām pilnas līdzdalības atskaitījumu pieejas gadījumā, uzlabo situāciju, likvidējot vai samazinot šos iztrūkumus, jo īpaši vienā pārvaldītājsabiedrības struktūrā un divās darbības sabiedrības struktūrās¹¹. Turklāt ar likvidācijas vienībām veikto riska darījumu izslēgšana dažkārt rada mazāku iztrūkumu salīdzinājumā ar atskaitījumu pieeju, kas balstīta uz prasībām¹². Tomēr, apsverot pārpalikumus, ietekme šķiet ierobežota: saskaņā ar atskaitījumu pieeju, kas balstīta uz prasībām, tie ir par aptuveni 20–25 % lielāki nekā saskaņā ar pilnas līdzdalības atskaitījumu pieeju ar likvidācijas vienībām vai bez tām, bet tikai attiecībā pret kopējām *MREL* prasībām, kas liecina, ka atskaitījumu pieejas izvēle faktiski neietekmē pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa kapitāla vai vispārējo kapitāla prasību rādītājus (3. tabula).

Šajā kontekstā likvidācijas vienību izslēgšana no atskaitījumu mehānisma tvēruma uzlabotu prasības proporcionalitāti, precīzāk atspoguļojot atskaitījumu ietekmi, neietekmējot pieejas

¹¹ Proti, divām starpniekvienībām bija iztrūkums attiecībā pret to kopējo *MREL* sakarā ar atskaitījumiem, kas tiktu samazināts no 3,8 % līdz 2,1 % no *TREA* (–45 %), trim starpniekvienībām bija iztrūkums attiecībā pret to kopējo *MREL+CBR* sakarā ar atskaitījumiem, kas tiktu samazināts no 4,2 % līdz 3,2 % no *TREA* (–24 %), un vienai starpniekvienībai bija iztrūkums attiecībā pret tās pirmā līmeņa kapitāla prasībām un kopējām kapitāla prasībām, kas tiktu samazinātas līdz 0.

¹² Piemēram, gadījumā, ja līdzdalības likvidācijas vienību iekšējās *MREL* instrumentos tiktu atskaitītas saskaņā ar pieeju, kas balstīta uz prasībām, tomēr netiktu atskaitītas saskaņā ar šo scenāriju, tādējādi radot mazāku iztrūkumu.

prudenciālo stabilitāti un būtiski nemainot līdzsvaru, kas panākts ar regulu. Ietekme nešķiet neobjektīva pret kādu konkrētu grupas struktūru, ņemot vērā arī atšķirīgo proporciju, ko šie riska darījumi veido attiecīgi pārvaldītājsabiedrības un darbības sabiedrības struktūrās.

Tāpēc šādu grozījumu varētu piemērot visām grupām, ņemot vērā, ka tie nebūtu būtiski, ja starpniekvienība konsolidēti izpildītu iekšējo *MREL* (jo šajā gadījumā nav atskaitījumu).

iii) *Piemērot atskaitījumu līmenim maksimālo robežvērtību (uz prasībām balstīta atskaitījumu pieeja)*

Iekšējā *MREL* nodrošina, ka zaudējumus meitasuzņēmuma līmenī noregulējuma grupā var pienācīgi pārvest līdz noregulējuma vienībai, neveicot meitasuzņēmuma noregulējumu. Atskaitījumu mehānisma ieviešanas mērķis ir veicināt šo iekšējo zaudējumu segšanas spēju, nodrošinot, ka zaudējumi netiek aizturēti starpniekvienības līmenī, tādējādi apdraudot grupas stratēģijas īstenošanu.

Uz prasībām balstīta pieeja var vājināt grupas noregulējamību, jo maksimālās robežvērtības piemērošana atskaitījumam, kas atbilst iekšējai *MREL* prasībai (nevis spējai), var liegt starpniekvienībām pienācīgi pārvest visus zaudējumus uz noregulējuma vienību, radot iespējamus šķēršļus starpniekvienības līmenī, jo kapitāla un atbilstīgo saistību summai, kuru meitasuzņēmuma maksātnespējas gadījumā noregulējuma iestāde norakstītu vai konvertētu, maksimālo robežvērtību neierobežotu attiecīgās iekšējās *MREL* prasības summa. Tādējādi tas novestu pie prudenciāli nestabilāka rezultāta.

Uz prasībām balstīts atskaitījums var ietekmēt arī to instrumentu tiešo un netiešo emisiju salīdzināmību, ko meitasuzņēmums veic noregulējuma vienībai, iespējams, radot vienlīdzīgu konkurences apstākļu problēmas starp bankām atkarībā no to organizatoriskās struktūras un rīkojoties pretēji likumdevēju sākotnējam mērķim, proti, nedot priekšroku vienam vai otram emisijas veidam. Visbeidzot, uz prasībām balstītā atskaitījumu pieeja nevar pilnībā novērst iekšējās *MREL* spējas dubultu uzskaiti starpniekvienības līmenī.

Vēlamais risinājums

Ņemot vērā dažādo politikas risinājumu rezultātus, analīzē secināts, ka būtu jā saglabā Regulā (ES) 2022/2036 pieņemtā pilnas līdzdalības atskaitījumu pieeja. Ja pieeja tiktu grozīta, ieviešot ierobežojumus attiecībā uz atskaitījumu summu, kas atbilst emitējošo meitasuzņēmumu iekšējai *MREL* prasībai, tas radītu prudenciāli nestabilāku mehānismu un samazinātu atskaitījumu mehānisma efektivitāti un lietderību, radot šķēršļu risku, kad tiek veikta zaudējumu augšupēja pārvešana grupas ietvaros. Tas arī vājinātu regulējuma saskaņotību, jo šādas izmaiņas nozīmētu būtisku novirzi no politiskās vienošanās, ko likumdevēji panāca 2019. gadā, kā atspoguļots BAND 45.f panta 6. punktā EBI uzticētajās pilnvarās nodrošināt, ka tieša un netieša parakstīšanās uz iekšējo *MREL* nenoved pie atšķirīga iznākuma.

Tomēr novērtējumā arī secināts, ka ir lietderīgi un nepieciešams ierobežotā apmērā pielāgot mehānismu, lai kļiedētu bažas, kas paustas attiecībā uz pilnas līdzdalības atskaitījumu pieejas ietekmi uz konkrētām grupas struktūrām, tādā veidā, kas palielinātu proporcionalitāti un neapdraudētu zaudējumu un kapitāla pārvedumus noregulējuma grupas ietvaros. Saskaņā ar ietekmes novērtējumā novērtētajiem risinājumiem grozījumi, ar kuriem vislabāk varētu sasniegt minētos mērķus un uzlabot saskaņotību ar noregulējuma satvaru, būtu šādi: i) atļaut konkrētām starpniekvienībām, t. i., starpniekvienībām, kas ietilpst pārvaldītājsabiedrības struktūrās un darbības sabiedrības struktūrās, ja prudenciālās prasības jau ir noteiktas konsolidēti, ievērot iekšējo *MREL* konsolidēti saskaņā ar noregulējuma iestādes lēmumu; un ii) svītrot likvidācijas vienību emisijas no atskaitījumu mehānisma tvēruma.

1. tabula. Riska darījumu summas

Rādītājs	Grupas struktūra	Riska darījuma vērtības izmaiņas (attiecībā pret bāzes līmeni)			Riska darījumi ar likvidācijas vienībām, procentos (attiecībā pret bāzes līmeni)
		Pilnas līdzdalības atskaitījums	Uz prasībām balstīts atskaitījums	Subkonsolidācija	
<i>TREA</i>	Pārvaldītāj-sabiedrības struktūra	28,1%	24,7%	7,5%	2,6%
	Darbības sabiedrības struktūra	14,3%	11,6%	62,9%	0,3%
	Kopā	24,1%	21,0%	23,4%	2,0%
<i>TEM</i>	Pārvaldītāj-sabiedrības struktūra	5,0%	4,1%	42,3%	0,3%
	Darbības sabiedrības struktūra	2,7%	2,2%	74,0%	0,1%
	Kopā	4,3%	3,5%	52,1%	0,3%

Avots: Komisijas darbinieki, pamatojoties uz VNV sniegtajiem datiem, situācija 2021. gada 31. decembrī.

2. tabula. Atskaitījumi

Atskaitījumi (% no TREA)		Pilnas līdzdalības atskaitījums			Uz prasībām balstīts atskaitījums			Pilnas līdzdalības atskaitījums bez likvidācijas sabiedrībām		
Kategorija	Rādītājs	Pārvaldītāj-sabiedrības struktūra	Darbības sabiedrības struktūra	Kopā	Pārvaldītāj-sabiedrības struktūra	Darbības sabiedrības struktūra	Kopā	Pārvaldītāj-sabiedrības struktūra	Darbības sabiedrības struktūra	Kopā
Kopā	Vidēji	14,7%	7,5%	12,3%	11,1%	6,0%	9,5%	13,2%	6,9%	11,2%
	Banku skaits	5	5	10	5	5	10	5	5	10
tostarp: atskaitīti no otrā līmeņa kapitāla	Vidēji	0,9%	1,7%	1,1%	1,2%	1,5%	1,4%	1,8%	1,7%	1,7%
	Banku skaits	2	4	6	1	4	5	1	4	5
tostarp: atskaitīti no pirmā līmeņa papildu kapitāla	Vidēji	2,4%	2,3%	2,3%		2,1%	2,1%		2,3%	2,3%
	Banku skaits	1	4	5		4	4		4	4
tostarp: atskaitīti no pirmā līmeņa pamata kapitāla	Vidēji	1,1%	5,2%	3,7%	0,3%	3,9%	3,7%	0,3%	5,2%	5,0%
	Banku skaits	2	4	6	1	4	5	1	3	4

Avots: Komisijas darbinieki, pamatojoties uz VNV sniegtajiem datiem, situācija 2021. gada 31. decembrī.

3. tabula. Ietekme uz MREL un maksāspējas situāciju

Pārpalikumi/iztrūkumi (% no TREA)		Bāzes līmenis			Pilnas līdzdalības atskaitījums			Uz prasībām balstīts atskaitījums			Pilnas līdzdalības atskaitījums bez likvidācijas sabiedrībām			Subkonsolidācija		
Prasība	Rādītājs	Pārvaldītāj-sabiedrības struktūra	Darbības sabiedrības struktūra	Kopā	Pārvaldītāj-sabiedrības struktūra	Darbības sabiedrības struktūra	Kopā	Pārvaldītāj-sabiedrības struktūra	Darbības sabiedrības struktūra	Kopā	Pārvaldītāj-sabiedrības struktūra	Darbības sabiedrības struktūra	Kopā	Pārvaldītāj-sabiedrības struktūra	Darbības sabiedrības struktūra	Kopā
MREL	Vidējais iztrūkums		-0,3%	-0,3%		-3,8%	-3,8%		-2,5%	-2,5%		-2,1%	-2,1%		-6,1%	-6,1%
	Banku skaits		1	1		2	2		2	2		2	2		1	1
	Vidējais pārpalikums	9,4%	7,5%	8,9%	6,8%	4,6%	6,3%	8,1%	4,9%	7,4%	6,7%	4,6%	6,2%	7,3%	2,7%	5,8%
MREL + CBR	Vidējais iztrūkums		-2,4%	-2,4%	-2,6%	-6,1%	-4,2%	-1,5%	-4,8%	-2,9%	-2,2%	-4,5%	-3,2%		-3,4%	-3,4%
	Banku skaits		2	2	1	2	3	1	2	3	1	2	3		2	2
	Vidējais pārpalikums	6,4%	5,3%	6,1%	5,2%	1,7%	4,2%	6,7%	1,9%	5,4%	5,2%	1,7%	4,2%	4,2%	0,8%	3,5%
Pirmā līmeņa pamata kapitāls	Vidējais iztrūkums															
	Banku skaits															
	Vidējais pārpalikums	10,4%	13,2%	11,2%	15,4%	12,3%	14,4%	15,3%	12,7%	14,5%	14,9%	12,6%	14,2%	10,3%	8,5%	9,9%
Pirmā līmeņa kapitāls	Vidējais iztrūkums					-1,4%	-1,4%									
	Banku skaits					1	1									
	Vidējais pārpalikums	10,7%	12,9%	11,4%	15,9%	11,6%	14,5%	16,2%	11,1%	14,6%	15,8%	11,0%	14,3%	10,4%	7,7%	9,8%
Kopējā kapitāla prasība	Vidējais iztrūkums					-3,2%	-3,2%		-0,7%	-0,7%						
	Banku skaits					1	1		1	1						
	Vidējais pārpalikums	8,2%	9,8%	8,7%	14,1%	7,3%	12,0%	14,3%	7,5%	12,2%	14,0%	6,9%	11,8%	8,4%	5,5%	7,8%

Avots: Komisijas darbinieki, pamatojoties uz VNV sniegtajiem datiem, situācija 2021. gada 31. decembrī.

Citi apsvērumi saistībā ar likvidācijas vienībām

Lai nodrošinātu saskaņotību ar pārējo regulējumu, likvidācijas vienību izslēgšana no atskaitījumu mehānisma tvēruma attiecībā uz netiešu parakstīšanos uz iekšējo MREL ir jāapsver plašākā kontekstā saistībā ar attiecīgajiem BAND un VNMR noteikumiem, kas piemērojami minētajām vienībām.

Saskaņā ar spēkā esošajiem BAND un VNMR noteikumiem neregulējuma iestādēm ir jāpieņem MREL lēmumi attiecībā uz visām iestādēm un vienībām, uz kurām attiecas minētie akti, tostarp likvidācijas vienībām. Prasības kalibrēšana ir samērīga, lai ņemtu vērā to, ka šīs vienības tiktu likvidētas saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, un tāpēc vairumā gadījumu un saskaņā ar neregulējuma iestādes lēmumu prasības ierobežojums atbilst attiecīgās vienības pašu kapitāla prasībām (zaudējumu absorbcijas summa – BAND 45.c panta 2. punkta otrā daļa un VNMR 12.d panta 2. punkta otrā daļa). Vienīgais izņēmums no minētās situācijas būtu gadījumos, kad neregulējuma iestāde nosaka, ka MREL būtu jāpārsniedz zaudējumu absorbcijas summa, jo īpaši ņemot vērā iespējamo ietekmi uz finanšu

stabilitāti un risku izplatīt kaitīgu ietekmi uz finanšu sistēmu (BAND 45.c panta 2. punkta trešā daļa un VNMR 12.d panta 2. punkta trešā daļa).

Pašreizējā *MREL* noteikšana likvidācijas vienībām rada ievērojamu slogu noregulējuma iestādēm regulāri pieņemt *MREL* lēmumus, ņemot vērā saikni ar noregulējuma plānošanu, un bankām nodrošināt uzraudzību un atbilstību citām saistītām prasībām, piemēram, iepriekšējas atļaujas režīmam attiecībā uz atbilstīgo saistību atsaukšanu, dzēšanu, atmaksāšanu vai atpirkšanu, kā paredzēts KPR 77. panta 2. punktā un 78.a pantā. Tomēr praksē šis lēmums ļoti maz maina to saistību struktūru, ko izmanto, lai izpildītu *MREL*, jo likvidācijas vienībai jau ir jāievēro savas pašu kapitāla prasības, izmantojot pašu kapitāla instrumentus (ja vien vienībai individuāli piemēro prudenciālās prasības). Minēto *MREL* lēmumu pievienotās vērtības trūkums, atspoguļojot spēkā esošās pašu kapitāla prasības, liek secināt, ka jāveic tādas izmaiņas tiesību aktos, kas konkrētos apstākļos atceltu noregulējuma iestāžu pienākumu noteikt *MREL* likvidācijas vienībām.

Ja noregulējuma iestāde uzskata, ka vienība, kas ietilpst noregulējuma grupā, ir uzskatāma par likvidācijas vienību, likvidācijas vienību izslēgšana no iekšējās *MREL* atskaitījumu mehānisma tvēruma tiktu netieši panākta, ja minētās vienības līmenī nebūtu *MREL* prasības (jo tā nevarētu būt daļa no shēmas, ar ko netieši emitē resursus, kurus izmanto, lai izpildītu iekšējās *MREL* prasību), nodrošinot saskaņotību starp priekšlikumiem.

Līdzīgs pamatojums attiecas uz iepriekšējas atļaujas režīma piemērošanu atbilstīgo saistību atsaukšanai, izpirkšanai, atmaksāšanai vai atpirkšanai, ja *MREL* prasības neesamība dabiski izslēdz likvidācijas vienības no iepriekšējas atļaujas režīma tvēruma (jo likvidācijas vienībai savā bilanci nebūtu atbilstīgo saistību, pat ja konkrētas saistības atbilstu atbilstības prasībām).

Tomēr tām likvidācijas vienībām, kuru *MREL* ir noteikta līmenī, kas pārsniedz zaudējumu absorbcijas summu (t. i., pašu kapitāla prasības), būtu jāturpina piemērot spēkā esošos noteikumus par *MREL* lēmuma pieņemšanu, iepriekšēju atļauju atsaukt, dzēst, atmaksāt vai atpirkt atbilstīgās saistības un iekļaušanu netiešas parakstīšanas ķēdes tvērumā.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Pārskatīšana ir vērsta uz konkrētiem noteikumiem, kas saistīti ar iekšējās *MREL* regulējuma īstenošanu, īpašu uzmanību pievēršot vienlīdzīgu konkurences apstākļu problēmām starp dažādām banku grupu struktūrām un administratīvā sloga samazināšanai konkrētām vienībām, attiecībā uz kurām noregulējuma iestādes uzskata, ka maksātnespējas gadījumā tās varētu ticami likvidēt maksātnespējas procedūrā.

Paredzams, ka ierosinātā reforma sniegs ieguvumus attiecībā uz regulējuma efektivitāti, juridisko skaidrību un prasību labāku proporcionalitāti.

Reforma ir tehnoloģiski neitrāla un neietekmē digitālo gatavību.

- **Pamattiesības**

ES ir apņēmusies ievērot augstus pamattiesību aizsardzības standartus un ir parakstījusi daudzas konvencijas cilvēktiesību jomā. Šajā kontekstā šis priekšlikums atbilst minētajām tiesībām, kā minēts galvenajās ANO konvencijās par cilvēktiesībām, Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, kas ir ES līgumu būtiska daļa, un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā (ECTK).

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē ES budžetu.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzīšanas, izvērtēšanas un pārskatu sniegšanas kārtība**

Priekšlikumā prasīts, lai dalībvalstis savos tiesību aktos transponētu *BAND* grozījumus sešu mēnešu laikā pēc grozījumu direktīvas stāšanās spēkā. *VNMR* grozījumus būtu jāsāk piemērot tajā pašā laikā.

Izmaiņām, ko ievieš 45.i panta 4. punktā, būtu jāpastiprina tādu likvidācijas vienību pārskatu sniegšana neregulējuma iestādēm, kuru *MREL* pārsniedz zaudējumu absorbcijai nepieciešamo summu, un tādējādi uz tām arī turpmāk attieksies *MREL* lēmums, kas aptver to *MREL* spējas summu un sastāvu.

6. DETALIZĒTS KONKRĒTU PRIEKŠLIKUMA NOTEIKUMU SKAIDROJUMS

MREL likvidācijas vienībām

Jauna definīcija tiek pievienota *BAND* 2. panta 1. punkta 83.aa) apakšpunktā, kā arī *VNMR* 3. panta 1. punkta 24.aa) apakšpunktā, saskaņā ar ko atsaucē uz “likvidācijas vienībām” būtu jāsaprot kā atsaucē uz vienībām, kuru neregulējuma plāns maksātnespējas gadījumā paredz pienācīgu likvidāciju saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem.

Lai samazinātu regulatīvo slogu, vienlaikus saglabājot neregulējuma iestāžu iespēju konkrētos izņēmuma gadījumos joprojām noteikt *MREL* likvidācijas vienībām, 45.c panta 2. punkta otro un trešo daļu aizstāj ar jaunu 2.a punktu, kurā ir noteikts jauns vispārējs noteikums, ka neregulējuma iestādēm nebūtu jānosaka *MREL* likvidācijas vienībām. Līdzīgi grozījumi tiek ieviesti *VNMR* 12.d pantā, svītrojot 2. punkta otro un trešo daļu un iekļaujot jaunu 2.a punktu.

Iespēja neregulējuma iestādei noteikt *MREL*, t. i., noteikt prasību virs zaudējumu absorbcijas summas, tiek saglabāta, ja tas ir nepieciešams, lai aizsargātu finanšu stabilitāti vai ierobežotu iespējamo kaitīgas ietekmes izplatīšanos finanšu sistēmā, kas ir spēkā esošajos tiesību aktos noteiktie kritēriji.

Ja neregulējuma iestāde uzskata, ka vienība, kas ietilpst neregulējuma grupā, ir uzskatāma par likvidācijas vienību, konsolidācijā, kas veikta tādas ārējās *MREL* nolūkiem, kura piemērojama neregulējuma priekšgalā esošajai neregulējuma vienībai, būtu jāiekļauj likvidācijas vienība, kā tas ir bijis līdz šim.

Iepriekšējas atļaujas režīma piemērošana likvidācijas vienībām

Uz vienībām, kam paredzēta likvidācija, pašlaik attiecas iepriekšējas atļaujas režīms, kas izklāstīts KPR 78.a pantā, pamatojoties uz atsaucēm *BAND* 45.b panta 1. punktā un 45.f panta 2. punktā un *VNMR* 12.c panta 1. punktā un 12.g panta 1. punktā uz kopējiem atbilstības kritērijiem, kas noteikti KPR 72.a līdz 72.c pantā. Tomēr procesuālās saistības, ko rada šis noteikums, ir nesamērīgas lielākajai daļai likvidācijas vienību, jo nav sagaidāms, ka to zaudējumu segšanas spēja pārsniegs pašu kapitāla prasības. Šādā scenārijā nav pamatojuma iepriekšējas atļaujas noteikumiem, ar kuriem neregulējuma iestādes tiek pilnvarotas uzraudzīt darbības, kā rezultātā samazinās atbilstīgo saistību uzkrājums. Turklāt jau pastāv atsevišķs iepriekšējas atļaujas režīms pašu kapitāla instrumentu pirmstermiņa dzēšanai (KPR 78. pants), ko turpinās piemērot visām iestādēm.

Lai samazinātu regulatīvo slogu likvidācijas vienībām, kurām ir jāpiesakās iepriekšējai atļaujai samazināt atbilstīgo saistību instrumentus, un iestādēm, kurām jānovērtē šādi

pieteikumi, BAND 45.c panta 2.a punktā un VNMR 12.d panta 2.a punktā ir skaidri noteikts, ka iepriekšējas atļaujas režīms saskaņā ar KPR 77. panta 2. punktu un 78.a pantu nav jāpiemēro likvidācijas vienībām, kurām noregulējuma iestāde nav noteikusi *MREL*. Tās jebkurā gadījumā būtu dabiskas sekas tam, ka uz minētajām likvidācijas vienībām vairs neattiecinātu *MREL* lēmumus, jo *MREL* lēmuma neesamība nozīmē, ka tām vairs nav atbilstīgo saistību bilancē, jo uz tām vairs neattiecas *MREL* prasība.

Attiecībā uz likvidācijas vienībām, kurām noregulējuma iestāde ir pieņēmusi lēmumu par *MREL*, kas pārsniedz zaudējumu absorbcijas summu, turpinās piemērot KPR 77. panta 2. punktu un 78.a pantu.

Likvidācijas vienības kā daļa no netiešas parakstīšanas ķēdes struktūrām

Analīzē, kas veikta saskaņā ar BAND 129. pantā ieviestajām pārskatīšanas pilnvarām, ir secināts, ka ir lietderīgi izslēgt likvidācijas vienības no netiešas parakstīšanas ķēdes noteikumu tvēruma, konkrētāk, vairs neprasot starpniekvienībai, kura tur pašu kapitāla instrumentus un citas saistības, ko likvidācijas vienības emitējušas bez *MREL* lēmuma, tos atskaitīt. Tas būtu piemērojams, ja noregulējuma iestāde noregulējuma plānošanas kontekstā ir uzskatījusi, ka noregulējuma grupas vienība ir uzskatāma par likvidācijas vienību.

Šādā scenārijā likvidācijas vienībai vairs nav jāizpilda *MREL*, un tāpēc nav netiešas parakstīšanās uz iekšējiem *MREL* atbilstīgajiem resursiem ķēdē, ko veido noregulējuma vienība, starpniekvienība un likvidācijas vienība. Attiecībā uz maksātnespēju noregulējuma stratēģija neparedz, ka noregulējuma vienība atbalstītu likvidācijas vienību, kas nozīmē, ka likvidācijas vienības zaudējumu augšupēja pārvešana uz noregulējuma vienību ar starpniekvienības starpniecību nebūtu paredzama un arī kapitāla novirzīšana lejupēji nebūtu paredzama.

Tāpēc jaunajā BAND 45.c panta 2.a punktā un VNMR 12.d panta 2.a punktā ir skaidri noteikts, ka līdzdalības pašu kapitāla instrumentos vai saistības, ko emitējušas likvidācijas vienības, uz kurām vairs neattiecas *MREL* lēmums, starpposma mātesuzņēmumam nebūtu jāatskaita saskaņā ar netiešas parakstīšanas ķēdes atskaitījumu noteikumiem. Līdz ar to starpniekvienībām, kuru turējumā ir likvidācijas vienību emitēti pašu kapitāla instrumenti un saistības, šiem riska darījumiem būs jāpiemēro riska pakāpes un tie jāiekļauj to kopējās riska darījumu vērtības mērā. Tā kā šie riska darījumi tiks ņemti vērā, aprēķinot starpniekvienības kopējo riska darījumu vērtību un kopējās riska darījumu vērtības mēru, tas nodrošina, ka starpniekvienībai būs jāuztur noteikta iekšējās *MREL* summa, kas atspoguļos minētos riska darījumus ar likvidācijas vienībām.

Tomēr likvidācijas vienības, attiecībā uz kurām noregulējuma iestādes izmanto savu rīcības brīvību noteikt *MREL* tādā apmērā, kas pārsniedz pašu kapitāla prasības, joprojām ietilptu netiešas parakstīšanas ķēdes atskaitījumu noteikumu tvērumā.

Pārskatu sniegšana par likvidācijas vienībām

Saskaņā ar pašreizējo 45.i panta 4. punktu likvidācijas vienībām nav pienākuma ne sniegt pārskatu noregulējuma iestādei par savu *MREL*, ne arī to publiskot neatkarīgi no to *MREL* kalibrācijas.

Tas rada problēmu noregulējuma iestādēm gadījumos, kad tām ir jānovērtē, vai stratēģijas maiņa būtu uzskatāma par piemērotu vai arī *MREL* kalibrācija būtu jāpalielina līdz līmenim, kas pārsniedz zaudējumu absorbcijas summu. Lai risinātu šo problēmu, noregulējuma iestādes pašlaik šādām bankām pieprasa vienkāršotu pārskatu sniegšanu, mazāk sarežģīti un mazāk

detalizēti, nekā saskaņā ar BAND 45.i pantu prasīts Komisijas Īstenošanas regulā (ES) 2021/763¹³.

Tāpēc 45.i pants tiek grozīts, lai juridiskajā tekstā ieviestu noteikumu par pārskatu sniegšanu režīmu likvidācijas vienībām, par kurām ir pieņemts *MREL* lēmums (t. i., ja *MREL* pārsniedz zaudējumu absorbcijas summu).

Likvidācijas vienībām, kurām *MREL* nav noteikta, *status quo* tiek saglabāts un nav īpašu *MREL* pārskatu sniegšanas vai publiskošanas pienākumu. Tā kā pārskatu sniegšana noregulējuma plānošanas nolūkos paliek nemainīga un tādējādi joprojām būs piemērojama visām likvidācijas vienībām, noregulējuma iestādes joprojām varētu iegūt attiecīgo informāciju, piemēram, lai izlemtu, vai mainīt attiecīgajai vienībai paredzēto stratēģiju vai attiecīgo *MREL* kalibrāciju.

Konsolidētā iekšējā MREL

Analīzē, ko Komisija veikusi saskaņā ar pārskatīšanas klauzulu, kas ieviesta ar Regulu (ES) 2022/2036, ir secināts, ka ir lietderīgi atļaut noteiktām starpniekvienībām, kas ietilpst vai nu pārvaldītājsabiedrības, vai darbības sabiedrības struktūrā, konsolidēti izpildīt iekšējo *MREL*.

Papildus ieguvumiem, ko nodrošina netiešas parakstīšanas ķēdes atskaitījumu noteikumu proporcionalitāte un jebkādu atšķirību mazināšana attiecībā uz vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem starp dažādiem banku grupu struktūru veidiem, tiek uzskatīts, ka ir lietderīgi paplašināt iespēju konsolidēti izpildīt iekšējo *MREL* arī šādu iemeslu dēļ:

- tādējādi tiek atvieglota iekšējās *MREL* kalibrēšana tiem meitasuzņēmumiem, kuri nav noregulējuma vienības un kuriem ir tikai konsolidētas papildu pašu kapitāla prasības (KPD 104.a pants) un apvienoto rezervju prasība (KPD 128. panta 6. punkts);
- tādējādi tiek precizēts, kā tiek piemērotas pilnvaras aizliegt veikt konkrētas peļņas sadali, kura pārsniedz maksimālo sadalāmo summu, kas saistīta ar *MREL* (M-MSS – BAND 16.a pants un VNMR 10.a pants), attiecībā uz tiem meitasuzņēmumiem, kuru apvienotās rezerves ir noteiktas konsolidētā līmenī;
- tādējādi tiek nodrošināts, ka meitasuzņēmumam ir pietiekama iepriekš izvietota iekšējā kapacitāte, lai maksātspējas gadījumā tas spētu absorbēt savus zaudējumus un atjaunot atbilstību savām konsolidētajām pašu kapitāla prasībām.

Līdz ar to tiek grozīts BAND 45.f panta 1. punkts un VNMR 12.g panta 1. punkts, lai noregulējuma iestādei piešķirtu rīcības brīvību noregulējuma vienības meitasuzņēmumam noteikt iekšējo *MREL* konsolidēti. Šī iespēja ir pieejama neatkarīgi no tā, kādas banku grupas struktūras veidā ietilpst minētā starpniekvienība.

Uz šo iespēju attiecas trīs svarīgi aizsardzības pasākumi. Pirmkārt, attiecībā uz pārvaldītājsabiedrības struktūrām starpniekvienībai vajadzētu būt attiecīgi BAND vai VNMR darbības jomā esošai iestādei vai vienībai, kas ir tādas noregulējuma vienības vienīgais tiešais meitasuzņēmums, kura ir Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai Savienības mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība. Tādējādi tiek nodrošināts, ka minētā iespēja ir pieejama tikai tām pārvaldītājsabiedrības struktūrām, kuru starpniekvienība centralizē grupas iekšējos

¹³ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2021/763 (2021. gada 23. aprīlis), ar ko nosaka īstenošanas tehniskos standartus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES piemērošanai attiecībā uz uzraudzības pārskatu sniegšanu un informācijas publiskošanu par minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām (OV L 168, 12.5.2021., 1.–83. lpp.).

riska darījumus. Alternatīvi attiecībā uz cita veida banku grupas struktūrām papildu pašu kapitāla prasība un apvienoto rezervju prasība, ko piemēro meitasuzņēmumam, kas nav noregulējuma vienība, kompetentajai iestādei ir jānosaka, pamatojoties uz to pašu konsolidācijas pamatu. Otrkārt, noregulējuma vienībai un starpniekvienībai būtu jābūt iedibinātām vienā un tajā pašā dalībvalstī un jābūt daļai no vienas un tās pašas noregulējuma grupas. Treškārt, noregulējuma iestādei ir jābūt nonākušai pie secinājuma, ka atbilstība iekšējai *MREL* uz konsolidācijas pamata negatīvi neietekmē ne tās noregulējuma grupas noregulējamību, pie kuras pieder meitasuzņēmums, ne arī norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru piemērošanu minētajam meitasuzņēmumam vai citām tās pašas noregulējuma grupas vienībām. Pēdējais nosacījums, piemēram, ļautu noregulējuma iestādei nenoteikt iekšējo *MREL* konsolidēti situācijās, kurās meitasuzņēmumam piemērojamās individuālās prasības būtu augstākas.

Iekšējās *MREL* noteikšana konsolidēti izslēdz iespēju noregulējuma iestādei noteikt tai pašai vienībai iekšējo *MREL* individuāli. Tas atbilst izmaiņām, kas *MREL* regulējumā ieviestas ar BAND II un VNMR II, kas vairs neļauj attiecībā uz vienu un to pašu vienību vairākkārt noteikt *MREL*. Tas nebūtu jāuzskata par atbrīvojumu, kas dod labumu attiecīgajai vienībai, jo joprojām būs nepieciešama atbilstība *MREL*, lai gan uz cita pamata.

Svarīgi ir tas, ka iespēja, kas tagad tiek ieviesta BAND 45.f panta 1. punktā un VNMR 12.g panta 1. punktā, nenozīmē atbrīvojumu piešķiršanu attiecīgās vienības meitasuzņēmumiem attiecībā uz iekšējo *MREL*. Atbrīvojumiem no iekšējās *MREL* vajadzētu būt iespējamiem tikai tad, ja ir izpildīti BAND 45.f panta 3. vai 4. punkta un VNMR 12.h panta nosacījumi.

Attiecībā uz instrumentiem, ko meitasuzņēmums, kurš nav noregulējuma vienība, var izmantot, lai izpildītu savu konsolidēto iekšējo *MREL*, piemēro vispārējos noteikumus par atbilstību konsolidētajām prasībām un atbilstības kritērijus, kas paredzēti BAND 45.f pantā un VNMR 12.g pantā. Turklāt BAND 45.f pantā un VNMR 12.g pantā tiek iekļauts jauns 2.a punkts, lai precizētu, ka gadījumos, kad meitasuzņēmumi, kas iekļauti jebkuras tādas vienības konsolidācijas tvērumā, kurai ir jāizpilda konsolidētā iekšējā *MREL*, ir emitējuši atbilstīgās saistības citām tās pašas noregulējuma grupas vienībām, bet ārpus minētās konsolidācijas tvēruma, vai esošam akcionāram, kas nepieder pie tās pašas noregulējuma grupas, minētās saistības līdz noteiktiem ierobežojumiem iekļauj starpniekvienības pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summā. Tas ļaus iekšējo *MREL* atbilstīgo resursu tiešu emisiju starp galīgo meitasuzņēmumu un noregulējuma vienību ieskaitīt starpniekvienības konsolidētās iekšējās *MREL* atbilstības nodrošināšanā. Šis jaunais noteikums nodrošina saskaņotību ar pašu kapitāla aprēķināšanu konsolidēti un ir līdzīgs noteikumam, kas paredzēts BAND 45.b panta 3. punktā un VNMR 12.c panta 3. punktā un ko piemēro noregulējuma vienību ārējai *MREL*. Līdzīgi šajos grozījumos paredzētie ierobežojumi nodrošina, ka minēto starpniekvienību meitasuzņēmumu pārpalikumu nevar izmantot, lai nodrošinātu atbilstību attiecīgajai konsolidētajai iekšējai *MREL*.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko attiecībā uz minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām dažiem aspektiem groza Direktīvu 2014/59/ES un Regulu (ES) Nr. 806/2014

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu¹⁴,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹⁵,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/879¹⁶ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/877¹⁷ tika grozīta minimuma prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām (“*MREL*”), kas noteikta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/59/ES¹⁸ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 806/2014¹⁹ un ko piemēro kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām (“iestādes”), kuras iedibinātas Savienībā, kā arī jebkurai citai vienībai, uz kuru attiecas Direktīvas 2014/59/ES vai Regulas (ES) Nr. 806/2014 tvērums (“vienības”). Minētajos grozījumos bija paredzēts, ka iekšējo *MREL*, t. i., minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, kas piemērojama iestādēm un vienībām, kas ir

¹⁴ OV C [...], [...], [...]. lpp.

¹⁵ OV C [...], [...], [...]. lpp.

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/879 (2019. gada 20. maijs), ar ko groza Direktīvu 2014/59/ES attiecībā uz zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām un Direktīvu 98/26/EK (OV L 150, 7.6.2019., 296. lpp.).

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/877 (2019. gada 20. maijs), ar ko Regulu (ES) Nr. 806/2014 groza attiecībā uz zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām (OV L 150, 7.6.2019., 226. lpp.).

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvērēšanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

¹⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienāodus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.).

noregulējuma vienību meitasuzņēmumi, bet pašas nav noregulējuma vienības, minētās vienības var izpildīt, izmantojot instrumentus, kuri emitēti noregulējuma vienībai un kurus tā nopirkusi vai nu tieši, vai netieši ar citu tās pašas noregulējuma grupas vienību starpniecību.

- (2) Savienības *MREL* satvars tika papildus grozīts ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2022/2036²⁰, ar kuru ieviesa īpašus atskaitījumu noteikumus attiecībā uz netiešu parakstīšanos uz instrumentiem, kas ir atbilstīgi, lai izpildītu iekšējo minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām. Ar minēto regulu Direktīvā 2014/59/ES tika ieviesta prasība Komisijai pārskatīt to, kā netieša parakstīšanās uz instrumentiem, kas ir atbilstīgi *MREL* izpildei, ietekmē vienlīdzīgus konkurences apstākļus dažādu veidu banku grupas struktūrām, tostarp gadījumos, kad banku grupās ir darbības sabiedrība starp pārvaldītājsabiedrību, kas identificēta kā noregulējuma vienība, un tās meitasuzņēmumiem. Komisijai tika lūgts novērtēt, vai vienībām, kas pašas nav noregulējuma vienības, vajadzētu būt iespējai konsolidēti izpildīt minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām. Turklāt Komisijai tika lūgts saskaņā ar *MREL* reglamentējošiem noteikumiem izvērtēt režīmu attiecībā uz vienībām, kuru noregulējuma plānā ir paredzēts, ka šīs vienības ir jālikvidē saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru ("likvidācijas vienības"). Visbeidzot, Komisijai tika lūgts izvērtēt, vai ir lietderīgi ierobežot atskaitījumu summu, kas prasīta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013²¹ 72.e panta 5. punktu.
- (3) Komisijas veiktajā pārskatīšanā tika konstatēts, ka būtu lietderīgi un samērīgi attiecībā pret iekšējās *MREL* noteikumu mērķiem ļaut noregulējuma iestādēm konsolidēti noteikt iekšējo *MREL* attiecībā uz vienību tvērumu, kas ir plašāks par tvērumu, kurš izriet no Direktīvas 2014/59/ES un Regulas (ES) Nr. 806/2014 piemērošanas, ja šāds plašāks tvērums aptver iestādes un vienības, kas pašas nav noregulējuma vienības, bet kas ir noregulējuma vienību meitasuzņēmumi un pašas kontrolē meitasuzņēmumus, uz kuriem attiecas *MREL* ("starpniekvienības"). Tas it īpaši attiecas uz tām banku grupām, kuru priekšgalā ir pārvaldītājsabiedrība. Šādos gadījumos starpniekvienības dabiski centralizē grupas iekšējos riska darījumus un novirza iekšējās *MREL* atbilstīgos resursus, ko iepriekš izvietojusi noregulējuma vienība. Šīs struktūras dēļ atskaitījumu noteikumi nesamērīgi ietekmētu šādas starpniekvienības. Komisija arī secināja, ka *MREL* regulējums būtu samērīgāks, ja likvidācijas vienību emisijas tiktu izslēgtas no to riska darījumu tvēruma, kas starpniekvienībai ir jāatskaita saskaņā ar atskaitījumu mehānismu attiecībā uz netiešu parakstīšanos uz iekšējai *MREL* atbilstīgajiem resursiem. Maksātnespējas gadījumā noregulējuma vienībai nebūs jāatbalsta likvidācijas vienība, tādējādi novēršot nepieciešamību aizsargāt jebkādas zaudējumu un kapitāla pārveduma mehānismus noregulējuma grupās, kas bija ar Regulu (ES) 2022/2036 ieviesto atskaitījumu noteikumu mērķis. Turpretī noregulējuma vienībai būs jāatbalsta noregulējuma grupas atlikušās vienības spriedzes vai maksātnespējas gadījumā. Tāpēc nepieciešamajiem *MREL* resursiem vajadzētu būt

²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2022/2036 (2022. gada 19. oktobris), ar ko groza Regulu (ES) Nr. 575/2013 un Direktīvu 2014/59/ES attiecībā uz prudenciālo režīmu globālām sistēmiski nozīmīgām iestādēm ar noregulējuma stratēģiju ar vairākām noregulējuma iestādēm un metodēm attiecībā uz netiešu parakstīšanos uz instrumentiem, kas ir atbilstīgi, lai izpildītu minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām (OV L 275, 25.10.2022., 1. lpp.).

²¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

pieejamiem visos noregulējuma grupas līmeņos, un to pieejamība zaudējumu absorbēšanai un rekapitalizācijai būtu jānodrošina, izmantojot atskaitījumu mehānismu. Līdz ar to Komisijas veiktajā pārskatīšanā tika secināts, ka starpniekvienībām būtu jāturpina pilnā apmērā atskaitīt savu līdzdalību iekšējās *MREL* atbilstīgajos resursos, ko emitējušas citas vienības, kuras nav likvidācijas vienības, tajā pašā noregulējuma grupā.

- (4) Saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45.f pantu un Regulas (ES) Nr. 806/2014 12.g pantu iestādēm un vienībām iekšējā minimuma prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām ir jāizpilda individuāli. Uz konsolidāciju balstīta atbilstība ir atļauta tikai divos konkrētos gadījumos: Savienības mātesuzņēmumiem, kas nav noregulējuma vienības un ir trešo valstu vienību meitasuzņēmumi, un tādu iestāžu vai vienību mātesuzņēmumiem, kam nepiemēro iekšējo *MREL*. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.e panta 5. punktu, ja starpniekvienība konsolidēti izpilda savu *MREL*, minētajai vienībai nav pienākuma atskaitīt līdzdalību iekšējās *MREL* atbilstīgajos resursos citās vienībās, kas pieder pie tās pašas noregulējuma grupas un ir iekļautas tās konsolidācijas tvērumā, jo uz konsolidāciju balstīta atbilstība iekšējai *MREL* sasniedz līdzīgu ietekmi. Komisijas veiktā pārskatīšana ir parādījusi, ka starpniekvienībām banku grupās, kuru priekšgalā ir pārvaldītājsabiedrība, arī vajadzētu būt iespējai konsolidēti izpildīt iekšējo *MREL*. Turklāt pārskatīšana parādīja, ka tad, ja starpniekvienībai konsolidēti piemēro pašu kapitāla prasības vai apvienoto rezervju prasību, individuāla atbilstība iekšējai *MREL* varētu radīt risku, ka iekšējās *MREL* atbilstīgie resursi, kas iepriekš izvietoti starpniekvienības līmenī, nav pietiekami, lai atjaunotu atbilstību piemērojamajai konsolidētā pašu kapitāla prasībai pēc minēto iekšējo *MREL* atbilstīgo resursu norakstīšanas un konvertēšanas. Turklāt attiecīgās iestādes vai vienības *MREL* aprēķināšanā trūktu būtiska elementa, ja papildu pašu kapitāla prasība vai apvienoto rezervju prasība būtu noteikta citā konsolidācijas līmenī, apgrūtinot prasības aprēķināšanu. Līdzīgi noregulējuma iestāžu pilnvaras saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 16.a pantu un Regulas (ES) Nr. 806/2014 10.a pantu aizliegt veikt konkrētas peļņas sadali, kas pārsniedz maksimālo sadalāmo summu, kura saistīta ar *MREL*, attiecībā uz atsevišķo meitasuzņēmumu kļūst grūti īstenojama, ja būtisks rādītājs – apvienoto rezervju prasība – nav noteikts uz tāda paša pamata kā iekšējā *MREL*. Minēto iemeslu dēļ iespējai konsolidēti izpildīt iekšējo *MREL* vajadzētu būt pieejamai arī cita veida banku grupas struktūrām, kad uz starpniekvienību attiecas uz konsolidāciju balstītas pašu kapitāla prasības vai apvienoto rezervju prasība.
- (5) Lai nodrošinātu, ka iespēja konsolidēti izpildīt *MREL* ir pieejama tikai attiecīgajos gadījumos, kas konstatēti Komisijas veiktajā pārskatīšanā, un neizraisa iekšējās *MREL* atbilstīgo resursu iztrūkumu visā noregulējuma grupā, noregulējuma iestādei vajadzētu būt rīcības brīvībai attiecībā uz pilnvarām konsolidēti noteikt iekšējo *MREL* attiecībā uz starpniekvienībām, un uz tām būtu jāattiecina konkrēti nosacījumi. Starpniekvienībai vajadzētu būt tādas noregulējuma vienības vienīgajam tiešajam meitasuzņēmumam (kas ir iestāde vai vienība), kura ir Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai Savienības mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība un kas ir iedibināta tajā pašā dalībvalstī un ietilpst tajā pašā noregulējuma grupā. Alternatīvi attiecīgajai starpniekvienībai būtu jāievēro papildu pašu kapitāla prasība vai apvienoto rezervju prasība, pamatojoties uz tās konsolidēto finanšu stāvokli. Tomēr noregulējuma iestādes novērtējumā nevienā no abiem gadījumiem uz konsolidāciju balstītai atbilstībai iekšējai *MREL* nevajadzētu būtiski negatīvi ietekmēt attiecīgās noregulējuma grupas noregulējamību, nedz arī to, kā noregulējuma iestāde piemēro pilnvaras norakstīt vai konvertēt attiecīgās starpniekvienības vai citu tās noregulējuma grupas vienību attiecīgos kapitāla instrumentus un atbilstīgās saistības.

- (6) Saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45.f panta 2. punktu un Regulas (ES) Nr. 806/2014 12.g panta 2. punktu starpniekvienības var izpildīt konsolidēto iekšējo *MREL*, izmantojot pašu kapitālu un atbilstīgās saistības. Lai pilnībā īstenotu iespēju konsolidēti izpildīt *MREL*, ir jānodrošina, ka starpniekvienību atbilstīgās saistības tiek aprēķinātas veidā, kas ir līdzīgs pašu kapitāla aprēķinam. Tāpēc atbilstīgo saistību atbilstības kritēriji, ko var izmantot, lai konsolidēti izpildītu iekšējo *MREL*, būtu jāsaskaņo ar Regulā (ES) Nr. 575/2013 paredzētajiem noteikumiem par konsolidētā pašu kapitāla aprēķināšanu. Lai nodrošinātu konsekvenci ar spēkā esošajiem noteikumiem par ārējo *MREL*, minētajai saskaņošanai būtu jāatspoguļo arī esošie noteikumi, kas paredzēti Direktīvas 2014/59/ES 45.b panta 3. punktā un Regulas (ES) Nr. 806/2014 12.d panta 3. punktā attiecībā uz to atbilstīgo saistību aprēķināšanu, kuras noregulējuma vienības var izmantot, lai izpildītu savu konsolidēto *MREL*. Jo īpaši ir jānodrošina, ka atbilstīgās saistības, ko emitējuši tādas vienības meitasuzņēmumi, uz kuru attiecas konsolidētā iekšējā *MREL*, un ko tur citas tās pašas noregulējuma grupas vienības, kuras ir ārpus konsolidācijas tvēruma, tostarp noregulējuma vienība, vai esošie akcionāri, kuri nepieder pie tās pašas noregulējuma grupas, ieskaita tās vienības pašu kapitālā un atbilstīgajās saistībās, uz ko attiecas konsolidētā iekšējā *MREL*.
- (7) Likvidācijas vienību *MREL* parasti nepārsniedz summu, kas nepieciešama zaudējumu absorbcijai un kas atbilst pašu kapitāla prasībām. Šādos gadījumos *MREL* likvidācijas vienībai neietver nekādas papildu prasības, kas ir tieši saistītas ar noregulējuma režīmu. Tas nozīmē, ka likvidācijas vienība var pilnībā izpildīt *MREL*, izpildot pašu kapitāla prasības, un ka noregulējuma iestādes konkrēts lēmums, ar ko nosaka *MREL*, būtiski neveicina likvidācijas vienību noregulējamību. Šāds lēmums ietver daudzas procesuālas saistības attiecībā uz noregulējuma iestādēm un likvidācijas vienībām, nesniedzot atbilstošu labumu uzlabotas noregulējamības ziņā. Šā iemesla dēļ noregulējuma iestādēm nebūtu jānosaka *MREL* likvidācijas vienībām.
- (8) Ja noregulējuma iestāde uzskata, ka vienība, kas ietilpst noregulējuma grupā, ir uzskatāma par likvidācijas vienību, starpniekvienībām nevajadzētu būt pienākumam no savas iekšējās *MREL* spējas atskaitīt savu līdzdalību pašu kapitālā vai citās saistībās, kas atbilstu nosacījumiem par atbilstību iekšējai *MREL* un ko emitējušas likvidācijas vienības. Šādā gadījumā likvidācijas vienībai vairs nav jāizpilda *MREL*, un tāpēc nav netiešas parakstīšanās uz iekšējiem *MREL* atbilstīgajiem resursiem ķēdē, ko veido noregulējuma vienība, starpniekvienība un likvidācijas vienība. Attiecībā uz maksātspēju noregulējuma stratēģija neparedz, ka noregulējuma vienība atbalstītu likvidācijas vienību. Tas nozīmē, ka likvidācijas vienības zaudējumu augšupēja pārvešana uz noregulējuma vienību ar starpniekvienības starpniecību nebūtu paredzama un arī kapitāla novirzīšana lejupēji nebūtu paredzama. Tādējādi minētā atskaitāmo līdzdalību tvēruma korekcija saistībā ar netiešu parakstīšanos uz iekšējai *MREL* atbilstīgajiem resursiem neietekmētu regulējuma prudenciālo stabilitāti.
- (9) Regulas (ES) Nr. 575/2013 77. panta 2. punktā un 78.a pantā noteiktā atļaujas režīma galvenais mērķis attiecībā uz atbilstīgo saistību instrumentu samazināšanu, kas ir piemērojama arī iestādēm un vienībām, uz kurām attiecas *MREL*, un saistībām, kas emitētas, lai izpildītu *MREL*, ir ļaut noregulējuma iestādēm uzraudzīt darbības, kuru rezultātā samazinās atbilstīgo saistību uzkrājums, un aizliegt jebkādu darbību, kuras rezultātā rastos samazinājums, kas pārsniedz līmeni, kuru noregulējuma iestādes uzskata par piemērotu. Ja noregulējuma iestāde nav pieņēmusi lēmumu, ar ko nosaka *MREL* attiecībā uz iestādi vai vienību, minētais mērķis nav būtisks. Turklāt iestādēm vai vienībām, uz kurām neattiecas lēmums, ar ko nosaka *MREL*, bilanci nav atbilstīgo

saistību. Tādēļ iestādēm vai vienībām, attiecībā uz kurām nav pieņemti lēmumi, ar ko nosaka *MREL*, nebūtu jāprasa saņemt noregulējuma iestādes iepriekšēju atļauju, lai veiktu tādu saistību atsaukšanu, dzēšanu, atmaksāšanu vai atpirkšanu, kuras atbilstu *MREL* atbilstības prasībām.

- (10) Attiecībā uz likvidācijas vienībām, kurām *MREL* pārsniedz pašu kapitāla prasību summu, noregulējuma iestādēm vajadzētu būt iespējai noteikt *MREL*. Minētā *MREL* būtu jānosaka apmērā, kas pārsniedz zaudējumu absorbcijas summu, ja noregulējuma iestādes uzskata, ka šāda summa ir nepieciešama, lai aizsargātu finanšu stabilitāti vai novērstu risku izplatīt kaitīgu ietekmi uz finanšu sistēmu. Šādās situācijās likvidācijas vienībai būtu jāizpilda *MREL*, un tā nebūtu jāatbrīvo no iepriekšējas atļaujas režīma, kas noteikts Regulas (ES) Nr. 575/2013 77. panta 2. punktā un 78.a pantā. Visām starpniekvienībām, kas pieder pie tās pašas noregulējuma grupas, pie kuras pieder attiecīgā likvidācijas vienība, arī turpmāk vajadzētu būt pienākumam no savas iekšējās *MREL* spējas atskaitīt savu līdzdalību minētās likvidācijas vienības emitētajos iekšējos *MREL* atbilstīgajos resursos. Turklāt, tā kā likvidācijas process notiek juridiskās personas līmenī, likvidācijas vienībām, uz kurām joprojām attiecas *MREL*, prasība būtu jāizpilda tikai individuāli. Visbeidzot, noteiktas atbilstības prasības, kas saistītas ar īpašumtiesībām uz attiecīgajām saistībām, nav būtiskas, jo nav nepieciešams nodrošināt zaudējumu un kapitāla pārvešanu no likvidācijas vienības uz noregulējuma vienību, un tāpēc tās nebūtu jāpiemēro.
- (11) Saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45.i pantu iestādēm un vienībām ir jāsniedz pārskati savām kompetentajām un noregulējuma iestādēm par atbilstīgo un iekšēji rekapitalizējamo saistību līmeņiem un minēto saistību sastāvu un regulāri jāpublisko minētā informācija plašākai sabiedrībai līdz ar savu *MREL* līmeni. Likvidācijas vienībām šāda pārskatu sniegšana vai publiskošana nav nepieciešama. Tomēr, lai nodrošinātu *MREL* pārredzamu piemērošanu, minētie pārskatu sniegšanas un publiskošanas pienākumi būtu jāpiemēro arī likvidācijas vienībām, attiecībā uz kurām noregulējuma iestāde nosaka, ka *MREL* vajadzētu būt lielākai par summu, kas ir pietiekama, lai absorbētu zaudējumus. Saskaņā ar proporcionalitātes principu noregulējuma iestādei būtu jānodrošina, ka minētie pienākumi nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai uzraudzītu atbilstību *MREL*.
- (12) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 2014/59/ES un Regula (ES) Nr. 806/2014.
- (13) Lai nodrošinātu konsekveni, valsts pasākumus, ar kuriem transponē grozījumus Direktīvā 2014/59/ES, un grozījumus Regulā (ES) Nr. 806/2014 būtu jāsaņem piemērot no vienas un tās pašas dienas.
- (14) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, pielāgot likvidācijas vienībām piemērojamo režīmu saskaņā ar *MREL* regulējumu un iespējas konsolidēti izpildīt iekšējo *MREL*, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, grozot noteikumus, kas jau ir noteikti Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2014/59/ES

Direktīvu 2014/59/ES groza šādi:

- (1) direktīvas 2. panta 1. punktā iekļauj šādu 83.aa) apakšpunktu:

“83.aa) “likvidācijas vienība” ir juridiska persona, kura veic uzņēmējdarbību Savienībā un attiecībā uz kuru grupas noregulējuma plānā vai – attiecībā uz vienībām, kas neietilpst grupā, – noregulējuma plānā ir paredzēts, ka vienību organizēti likvidē saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem;”;
- (2) direktīvas 45.c pantu groza šādi:
 - (a) panta 2. punktā svītrot otro un trešo daļu;
 - (b) pantā iekļauj šādu 2.a punktu:

“2.a Attiecībā uz likvidācijas vienībām noregulējuma iestādes nenosaka 45. panta 1. punktā minēto prasību.

Atkāpjoties no pirmās daļas un ja tas nepieciešams, lai aizsargātu finanšu stabilitāti vai ierobežotu iespējamo kaitīgas ietekmes izplatīšanos finanšu sistēmā, noregulējuma iestādes izņēmuma kārtā var likvidācijas vienībām individuāli noteikt 45. panta 1. punktā minēto prasību tādā apmērā, kas ir pietiekams, lai absorbētu zaudējumus saskaņā ar šā panta 2. punkta a) apakšpunktu, palielinot to līdz summai, kas ir nepieciešama minēto mērķu sasniegšanai. Minētajos gadījumos 45. panta 1. punktā minēto prasību likvidācijas vienības izpilda, izmantojot vienu vai vairākus no turpmāk minētajiem:

 - (a) pašu kapitāls;
 - (b) saistības, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.a pantā minētajiem atbilstības kritērijiem, izņemot minētās regulas 72.b panta 2. punkta b) un d) apakšpunktu;
 - (c) saistības, kas minētas 45.b panta 2. punktā.

Regulas (ES) Nr. 575/2013 77. panta 2. punktu un 78.a pantu nepiemēro likvidācijas vienībām, kurām noregulējuma iestāde nav noteikusi šīs direktīvas 45. panta 1. punktā minēto prasību.

Līdzdalību pašu kapitāla instrumentos vai saistībās, kurus emitējuši meitasuzņēmumi, kas ir likvidācijas vienības, attiecībā uz kurām noregulējuma iestāde nav noteikusi 45. panta 1. punktā minēto prasību, neatskaita saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.e panta 5. punktu.”;
- (3) direktīvas 45.f pantu groza šādi:
 - (a) panta 1. punktā iekļauj šādu ceturto daļu:

“Atkāpjoties no pirmās un otrās daļas, attiecībā uz šajā punktā minēto meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes var nolemt 45.c pantā paredzēto prasību noteikt konsolidēti, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

 - (a) meitasuzņēmums atbilst vienam no šādiem nosacījumiem:

- i) meitasuzņēmums ir noregulējuma vienības tiešā turējumā un:
 - noregulējuma vienība ir Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai Savienības mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība;
 - gan meitasuzņēmums, gan noregulējuma vienība veic uzņēmējdarbību vienā un tajā pašā dalībvalstī un ietilpst vienā un tajā pašā noregulējuma grupā;
 - noregulējuma vienībai nav tiešas līdzdalības nevienā meitasuzņēmumā, kas ir 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā iestāde vai vienība, izņemot attiecīgo meitasuzņēmumu;
 - ii) uz meitasuzņēmumu attiecas Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minētā prasība vai apvienoto rezervju prasība uz konsolidācijas pamata;
- (b) uz konsolidācijas pamata izpildīta atbilstība 45.c pantā noteiktajai prasībai būtiski negatīvi neietekmē noregulējuma grupas noregulējamību vai attiecīgā meitasuzņēmuma vai citu noregulējuma grupas vienību attiecīgo kapitāla instrumentu un atbilstīgo saistību norakstīšanu vai konvertāciju saskaņā ar 59. pantu.”;
- (b) pantā iekļauj šādu 2.a punktu:
- “2.a Ja 1. punktā minētā vienība konsolidēti izpilda 45. panta 1. punktā minēto prasību, minētās vienības pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summa ietver šādas saistības, ko saskaņā ar šā panta 2. punkta a) apakšpunktu emitējis meitasuzņēmums, kurš veic uzņēmējdarbību Savienībā, un kas iekļautas minētās vienības konsolidācijā:
- (a) saistības, kas emitētas noregulējuma vienībai un ko noregulējuma vienība ir iegādājusies vai nu tieši, vai netieši ar citu tās pašas noregulējuma grupas vienību starpniecību, kuras nav iekļautas tās vienības konsolidācijā, kas konsolidēti izpilda 45. panta 1. punktā minēto prasību;
 - (b) saistības, kas emitētas esošam akcionāram, kurš neietilpst tajā pašā noregulējuma grupā.
- Pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētās saistības nepārsniedz summu, ko nosaka, no 45. panta 1. punktā minētās prasības summas, kuru piemēro konsolidācijā iekļautajam meitasuzņēmumam, atņemot visu turpmāk minēto summu:
- (a) saistības, ko emitē vienībai, kura konsolidēti izpilda 45. panta 1. punktā minēto prasību, un ko tā ir iegādājusies vai nu tieši, vai netieši ar citu tās pašas noregulējuma grupas vienību starpniecību, kuras ir iekļautas minētās vienības konsolidācijā;
 - (b) pašu kapitāla summa, kas emitēta saskaņā ar šā panta 2. punkta b) apakšpunktu.”;
- (4) direktīvas 45.i panta 4. punktu aizstāj ar šādu:
- “4. Šā panta 1. un 3. punktu nepiemēro likvidācijas vienībām, ja vien 45. panta 1. punktā minēto prasību noregulējuma iestāde nav noteikusi šādai vienībai saskaņā

ar 45.c panta 2.a punkta otro daļu. Šādā gadījumā noregulējuma iestāde minētajai vienībai nosaka šā panta 5. un 6. punktā minēto pārskatu sniegšanas un informācijas publiskošanas pienākumu saturu un biežumu. Noregulējuma iestāde paziņo attiecīgajai likvidācijas vienībai par minētajiem pārskatu sniegšanas un informācijas publiskošanas pienākumiem. Minētie pārskatu sniegšanas un informācijas publiskošanas pienākumi nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai uzraudzītu atbilstību prasībai, kas noteikta saskaņā ar 45.c panta 2.a punkta otro daļu.”.

2. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 806/2014

Regulu (ES) Nr. 806/2014 groza šādi:

- (5) regulas 3. panta 1. punktā iekļauj šādu 24.aa) apakšpunktu:

“24.aa) “likvidācijas vienība” ir juridiska persona, kura veic uzņēmējdarbību iesaistītā dalībvalstī un attiecībā uz kuru grupas noregulējuma plānā vai – attiecībā uz vienībām, kas neietilpst grupā, – noregulējuma plānā ir paredzēts, ka vienību organizēti likvidē saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem;”;

- (6) regulas 12.d pantu groza šādi:

(a) panta 2. punktā svītrot otro un trešo daļu;

(b) pantā iekļauj šādu 2.a punktu:

“2.a Attiecībā uz likvidācijas vienībām Valde nenosaka 12.a panta 1. punktā minēto prasību.

Atkāpjoties no pirmās daļas un ja tas nepieciešams, lai aizsargātu finanšu stabilitāti vai ierobežotu iespējamo kaitīgas ietekmes izplatīšanos finanšu sistēmā, Valde izņēmuma kārtā var likvidācijas vienībām individuāli noteikt 12.a panta 1. punktā minēto prasību tādā apmērā, kas ir pietiekams, lai absorbētu zaudējumus saskaņā ar šā panta 2. punkta a) apakšpunktu, palielinot to līdz summai, kas ir nepieciešama minēto mērķu sasniegšanai. Minētajos gadījumos 12.a panta 1. punktā minēto prasību likvidācijas vienības izpilda, izmantojot vienu vai vairākus no turpmāk minētajiem:

(a) pašu kapitāls;

(b) saistības, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.a pantā minētajiem atbilstības kritērijiem, izņemot minētās regulas 72.b panta 2. punkta b) un d) apakšpunktu;

(c) saistības, kas minētas 12.c panta 2. punktā.

Regulas (ES) Nr. 575/2013 77. panta 2. punktu un 78.a pantu nepiemēro likvidācijas vienībām, kurām noregulējuma iestāde nav noteikusi šīs regulas 12.a panta 1. punktā minēto prasību.

Līdzdalību pašu kapitāla instrumentos vai saistībās, kurus emitējuši meitasuzņēmumi, kas ir likvidācijas vienības, attiecībā uz kurām noregulējuma iestāde nav noteikusi 12.a panta 1. punktā minēto prasību, neatskaita saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.e panta 5. punktu.”;

- (7) regulas 12.g pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktā iekļauj šādu ceturto daļu:

“Atkāpjoties no pirmās un otrās daļas, attiecībā uz šajā punktā minēto meitasuzņēmumu Valde var nolemt 12.d pantā paredzēto prasību noteikt konsolidēti, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

(a) meitasuzņēmums atbilst vienam no šādiem nosacījumiem:

i) meitasuzņēmums ir noregulējuma vienības tiešā turējumā un:

- noregulējuma vienība ir Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai Savienības mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība;
- gan meitasuzņēmums, gan noregulējuma vienība veic uzņēmējdarbību vienā un tajā pašā iesaistītajā dalībvalstī un ietilpst vienā un tajā pašā noregulējuma grupā;
- noregulējuma vienībai nav tiešas līdzdalības nevienā meitasuzņēmumā, kas minēts 2. pantā, izņemot attiecīgo meitasuzņēmumu;

ii) uz meitasuzņēmumu attiecas Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minētā prasība vai apvienoto rezervju prasība uz konsolidācijas pamata;

(b) konsolidēti panākta atbilstība 12.d pantā noteiktajai prasībai būtiski negatīvi neietekmē noregulējuma grupas noregulējamību vai attiecīgās iestādes, meitasuzņēmuma vai citu noregulējuma grupas vienību attiecīgo kapitāla instrumentu un atbilstīgo saistību norakstīšanu vai konvertāciju saskaņā ar 21. pantu.”;

(b) pantā iekļauj šādu 2.a punktu:

“2.a Ja 1. punktā minētā vienība konsolidēti izpilda 12.a panta 1. punktā minēto prasību, minētās vienības pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summa ietver šādas saistības, ko saskaņā ar šā panta 2. punkta a) apakšpunktu emitējis meitasuzņēmums, kurš veic uzņēmējdarbību Savienībā, un kas iekļautas minētās vienības konsolidācijā:

(a) saistības, kas emitētas noregulējuma vienībai un ko noregulējuma vienība ir iegādājusies vai nu tieši, vai netieši ar citu tās pašas noregulējuma grupas vienību starpniecību, kuras nav iekļautas tās vienības konsolidācijā, kas konsolidēti izpilda 12.a panta 1. punktā minēto prasību;

(b) saistības, kas emitētas esošam akcionāram, kurš neietilpst tajā pašā noregulējuma grupā.

Pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētās saistības nepārsniedz summu, ko nosaka, no 45. panta 1. punktā minētās prasības summas, kuru piemēro konsolidācijā iekļautajam meitasuzņēmumam, atņemot visu turpmāk minēto summu:

(a) saistības, ko emitē vienībai, kura konsolidēti izpilda 12.a panta 1. punktā minēto prasību, un ko tā ir iegādājusies vai nu tieši, vai netieši ar citu tās pašas noregulējuma grupas vienību starpniecību, kuras ir iekļautas minētās vienības konsolidācijā;

- (b) pašu kapitāla summa, kas emitēta saskaņā ar šā panta 2. punkta b) apakšpunktu.”.

3. pants

Transponēšana

Dalībvalstis vēlākais līdz ... [PB: lūgums ievietot datumu = 6 mēneši pēc šīs grozījumu direktīvas spēkā stāšanās dienas] pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu 1. panta prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.

Dalībvalstis piemēro minētos noteikumus no ... [PB: lūgums ievietot datumu = viena diena pēc šīs grozījumu direktīvas transponēšanas datuma].

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsaucē.

Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas 1. pants.

4. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Direktīvas 2. pantu piemēro no ... [PB: lūgums ievietot datumu = viena diena pēc šīs grozījumu direktīvas transponēšanas datuma].

Direktīvas 2. pants uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojams visās dalībvalstīs.

5. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētāja*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*